

су му као љиљан, с бих калџе смртно жита;

14. На рукама су му златни прстени, на којима су укувани вирили; трбух му је као свијетла слоновна кост облачена савиријма.

15. Гњати су му као ступови од мрамора, углављени на златном подножју; стас му је Ливан, красан као кедр.

16. Уста су му сљатка и сав је љубак. Таки је мој Драги, таки је мој мили, кљери Јерусалимске.

17. Куда отиде Драги твој, најљешна међу женама? куда замаче Драги твој, да га тражиш с тобом?

ГЛАВА 6.

Драги мој сиђе у врт свој, к лијехама мириснога биља, да пасе по вртовима и да бере љиљане.

2. Ја сам Драгога својега, и мој је Драги мој, који пасе међу љиљанима.

3. Лјена си, Драга моја, као Терса, красна си као Јерусалим, страшна као војска са заставама.

4. Одврати очи своје од мене, јер ме распалуу. Коса ти је као стадо коза које се виде на Галаду.

5. Зуби су ти као стадо оваца кад излазе из кутала, које се све близне а ни једне нема јалове.

6. Јагодице су твоје између витица твојих као вршка шипка.

7. Шездесет има царца и осамдесет иноча, и дјевојака без броја;

8. Али је једна толубица моја, безазлана моја, јединица у матери своје, изабрана у родитељске своје. Видјеше је дјевојке и називаше је блаженом; и царци и иноче хвалише је.

9. Ко је она што се види као зора, лијена као мјесец, чиста као сунце, страшна као војска са заставама?

10. Сиђох у орашје да видим воће у дому, да видим цвате ли винова лоза, пуле ли шипци.

11. Не дознах ништа, а душа ме мого посади на кола Аминадава.

12. Врати се, врати се, Суламко, врати се, врати се, да те гледам. Шта ћете гледати на Суламци? као чете војничке.

ГЛАВА 7.

Како су лијене ноте твоје у обући, кљери кнежевска; састави су бедара твојих као гривне, дјело руку умјетничких.

2. Пуцак ти је као чаша округла, која није никад без пића; трбух ти је као стог шлепнице ограђен љиљанима;

3. Двије дојке твоје као два бливанца срччета;

4. Брат ти је као кула од слонове кости; очи су ти као језера у Есевону, на вратима Ватравилских; нос ти је као кула Ливанска која гледа према Дамаску;

5. Глава је твоја на теби као Кармил, и коса на глави твојој као царска пофира у боре набрана.

6. Како си лјена и како си љупка, о љубави у милинама!

7. Узрост ти је као палма, и дојке као гроздови.

8. Рекох: полећу се на палму, дохватићу гране ѓезине; и биће дојке твоје као гроздови на виновој лози, и мирис нос твојега као јабуке;

9. И грао твоје као добро вино, које иде право Драгому мојему и чини да говоре усне онцијех који спавашу.

10. Ја сам Драгога својега, и њега је жеља за мном.

11. Ходи, Драги мој, да идемо у поле, да ноћујемо у селима.

12. Ранџемо у винограде да видимо цвате ли винова лоза, замеће ли се грождје, цвату ли шипци; онда је ћу ти дати љубав своју.

13. Мандраторе пуштају мирис, и на вратима је нашим свакојакно красно воће, ново и старо, које за те дохран, Драги мој.

ГЛАВА 8.

О да би ми брат био, да би сао сисе материце моје! направи те на пољу пољубила бих те, и не бих била пријекорна.

2. Повела бих те и довела бих те у кућу материце своје; ти би ме учио, а ја бих те појлаа вином мирисавијем, соком од шипака.

3. Лијева је рука његова мени под главом а десном ме грли.

4. Заклињем вас кљери Јерусалим-

све, не будите љубави моје, не будите је, докле јој не буде воља.

5. Ко је она што иде горе из пусти-не наславајући се на Драгога свога? Под јабуком пробудох те, гаје те роди маги твоја, гаје те роди родитељска твоја.

6. Метни ме као печат на срце своје, као печат на мишицу своју. Јер је љубав јаза као смрт, и љубавна сумња тврда као гроб; жар је ѓезини као жар отљен, пламен Божији.

7. Многа вода не може угасити љубави, нити је ријече поготи. Да ко даје све имање дома својега за ту љубав, осрамотго би се.

8. Имамо сестру малену, која још не-ма дојака. Што ћемо чинити са се-стром својом кад буде ријеч о њој?

9. Ако је зид, саградићемо на њему

ГЛАВА 1.

Утвара Исаје сина Амосова, коју виде за јуду и за Јерусалим за времена Овције, Јовтава, Ахаза и Језекије, цара ва Јудинијех.

2. Чујте, небеса, и слушај, земљо; јер Господ говори: синове одвојих и подидох, а они се одвргоше мене.

3. Во позваје господара својега и марајасе јаслае господара својега, а Изра-иљ не позваје, народ мој не разумије.

4. Да грјешна народа! народа отреза у безаконју! сјемена зликовачкога, си-нова покваренијех! оставише Господа, нову покваренијех! оставише Господа, првеште свеца Израјљева, одступише ваграј.

5. Што бисте још били блјени кад се све више одмећете? Сва је глава блесна и све срце изнемогло.

6. Од пете до главе нема ништа зрава, него убој и молрице и ране гнојезаблажене.

7. Земља је ваша пушта, градови ва-ни огњем пољабени; ваше љаве једу туђини на ваше очи, и пустош је као што опустошашају туђини.

8. И оста кљи Смонска као колиба у винограду, као сјеница у градини од брставаца, као гвад опшољен.

КЊИГА ПРОРОКА ИСАИЈЕ.

9. Да нам Господ кад војскама није оставио мало остатка, били бисмо као Содом, изједначили бисмо се с Гомором.

10. Чујте ријеч Господњу, кнезови Содомски, послушајте закон Бога нашега, народе Гоморски!

11. Што ће ми мноштво жртава ва-лихъ? вели Господ. Сит сам жртава пљавница од овнова и претилине од гојене стове, и не марим за евра јунчи-ју и јагњешу и јагећу.

12. Кад долазите да се покажете преда мном, ко иште то од вас, да газите по мом тријему?

13. Не приносите више жртве залу-дне; на кад гадим се; а о младинама и суботама и о сазивању скупштине не могу подносити безакоња и светковине.

14. На младине ваше и на празнике ваше мрзи душа моја, досадите ми, додирја ми подносити.

15. За то кад ширите руке своје, за-блавам очи своје од вас; и кад мно-жите молитве, не слушам; руке су ва-ше пуне евраи.

16. Умијте се, очистите се, уклоните злобу дјела својих испред очју мојих, престаните зло чинити.

17. Учите се добро чинити, тражите

правду, исправљајте погмаченога, дајте правцу сироти, браните удовицу.

18. Тада дођите, вели Господ, па ће мо се судити: ако пријеси ваши буду као сферлет, постаће бјелци као снјег; ако буду црвени као црвац, постаће као вуна.

19. Ако хоћете слушати, добра земљаска јешћете.

20. Ако ли не ћете, нешто будете непокорни, мач ће вас појести, јер уста Господња рекосе.

21. Како поста курва вјерни град? Пут бјаше правде, правда наставаше у њему, а сада ервници.

22. Сребро твоје поста тросва, вино твоје помјеша се с водом.

23. Кнезови су твоји одметници и другиови дупежника, сваки милује мито и иде за даровима; сироти не дају правде, и парница удовичка не долази пред њих.

24. За то говори Господ, Господ над војскама, силни Израилев: аха! издовољаћу се на противницима својим, и осветићу се непријатељима својим.

25. И озвинућу руку своју на те, и сажећу бу троске твоје да те пречистим, и уклонићу све олово твоје.

26. И поставићу ти опет судије као прије, и савјетнике као из почетка; тада ћеш се знати град праведни, град вјерни.

27. Сион ће се откупити судом, и правдом они који се у њ врате.

28. А одметници и грешници сви ће се сакрити, и који оставају Господа, изгинуће.

29. Јер ћете се пострамити од гајова које земљете, и застидјети се од рртова које изабрасе.

30. Јер ћете бити као хрост којему овада лишће и као врт у ком нема воде.

31. И биће јунак као кучине и дјело његово као истра, и обоје ће се заплити, и не ће бити никога да утаси.

ГЛАВА 2.

Ријеч која дође у утвари Исائي сину Амосу за Јуду и за Јерусалим.

2. Биће у потоња времена гора дома Господњег утврђена уврх гора и узвишена изнад хумова, и ступаће се к њој сви народи.

3. И ићи ће многи народи говорећи: ходите да идемо на гору Господњу, у дом Бога Јаковљева, и учине нас својим путовима, и ходићемо стазам његовим; јер ће из Сиона изаћи закон, и ријеч Господња из Јерусалима.

4. И судиће међу народима, и караће многе народе, те ће расковати мачеве своје на раонике, и кољча своја на српове, не ће дизати мача народа на народ, нити ће се више учити боју.

5. Доме Јаковљев, ходи да идемо по свјетлости Господњој.

6. Јаковљев, јер су пуни злата источници, јек и гатају као Филистеји, и милди су им синови туђински.

7. И земља је Њихова пута сребра и злата, и благу Њихову нема краја; земљом Њиховијем нема краја.

8. Пута је земља Њихова и идола; дјелу руку својих клавају се, што начинише прсти Њихови.

9. И клавају се прости људи, и савијају се главни људи; немој им отпрстити.

10. Уђи у стијену, и сакриј се у прах од страха Господњег и од славе величанства његова.

11. Поносите очи човјечије понизиће се, и висина људска угнуће се, а Господ ће сам бити узвишен у овај дан.

12. Јер ће доћи дан Господа над војскама на све окове и поносите и на свакога који се подиже, те ће бити понишени,

13. И на све кедре Ливанске велике и високе и на све храстове Васанске, и на све горе високе и на све хумове издигнуте,

14. И на све куле високе и на све кули зид тврди,

15. И на сваку кулу високу и на сваког ликовца миле.

16. И на сваког ликовца миле.

17. Тада ће се поноситост људска угнути и висина се људска понизити, а Господ ће сам бити узвишен у овај дан.

18. И идола ће нестати са свијем.

19. И ићи ће ићи у пелине камене и у руце земљаске од страха Господњег и од славе величанства његова, кад устане да погре земљу.

20. Тада ће бацити човјек идоле своје

сребрне и идоле своје загнне, које начини себи да им се клања, кртицама и слепицијем мшишка.

21. Улазећи у раселине камене и у пелине камене од страха Господњег и од славе величанства његова, кад устане да погре земљу.

22. Прођите се човјече, којему је дах у носу; јер шта брижди?

ГЛАВА 3.

Јер гле, Господ, Господ над војскама узеће Јерусалим и Јуду потпору и помоћ, сваку потпору у хљебу и сваку потпору у води.

2. Јунака и војника, судију и пророка, и мударца и старца,

3. Педесетника и угледна човјека, и савјетника и вјешта умјетника и човјека рјечита.

4. И даћу им кнезове младичке, и дјеча ће им бити господари.

5. И чиниће силу у народу један другоме и сваки близакме својему; дјечете ће устајати на старца и непоштен човјек на поштена.

6. И човјек ће узхватити брата својег из куће оца својега говорећи: имаш хљебну, буди нам кнез, овај распао нека је под твојом руком.

7. А он ће се заклети у овај дан говорећи: не ћу бити љезар, нити имам код куће хљеба ни хљебине, не постављајте ме кнезом народу.

8. Јер се обори Јерусалим и Јуда паде, јер се језик Њихов и дјела Њихова противе Господу да драже очи славе његове.

9. Што се види на лицу Њихову свјетлости на њих, разгласићу грјех свој као Содом, не гаје; тешко души њиховој! Јер сами себи чине зло.

10. Репите праведнику да ће му добро бити, јер ће јести плод од дјела својих.

11. Тешко безбожнику! зло ће му бити, јер ће му се наплакати руке његове.

12. Народу којему чине силу дјела, и жене су им господари. Народе мој! који те воде, заводе те, и кваре пут хода твојега.

13. Устаје Господ на парбу, стоји да суди народима.

14. Господ ће доћи на суд са старјешинама народа својега и с кнезовима

сребрне и идоле своје загнне, које начини себи да им се клања, кртицама и слепицијем мшишка.

21. Улазећи у раселине камене и у пелине камене од страха Господњег и од славе величанства његова, кад устане да погре земљу.

22. Прођите се човјече, којему је дах у носу; јер шта брижди?

ГЛАВА 3.

Јер гле, Господ, Господ над војскама узеће Јерусалим и Јуду потпору и помоћ, сваку потпору у хљебу и сваку потпору у води.

2. Јунака и војника, судију и пророка, и мударца и старца,

3. Педесетника и угледна човјека, и савјетника и вјешта умјетника и човјека рјечита.

4. И даћу им кнезове младичке, и дјеча ће им бити господари.

5. И чиниће силу у народу један другоме и сваки близакме својему; дјечете ће устајати на старца и непоштен човјек на поштена.

6. И човјек ће узхватити брата својег из куће оца својега говорећи: имаш хљебну, буди нам кнез, овај распао нека је под твојом руком.

7. А он ће се заклети у овај дан говорећи: не ћу бити љезар, нити имам код куће хљеба ни хљебине, не постављајте ме кнезом народу.

8. Јер се обори Јерусалим и Јуда паде, јер се језик Њихов и дјела Њихова противе Господу да драже очи славе његове.

9. Што се види на лицу Њихову свјетлости на њих, разгласићу грјех свој као Содом, не гаје; тешко души њиховој! Јер сами себи чине зло.

10. Репите праведнику да ће му добро бити, јер ће јести плод од дјела својих.

11. Тешко безбожнику! зло ће му бити, јер ће му се наплакати руке његове.

12. Народу којему чине силу дјела, и жене су им господари. Народе мој! који те воде, заводе те, и кваре пут хода твојега.

13. Устаје Господ на парбу, стоји да суди народима.

14. Господ ће доћи на суд са старјешинама народа својега и с кнезовима

сребрне и идоле своје загнне, које начини себи да им се клања, кртицама и слепицијем мшишка.

21. Улазећи у раселине камене и у пелине камене од страха Господњег и од славе величанства његова, кад устане да погре земљу.

22. Прођите се човјече, којему је дах у носу; јер шта брижди?

ГЛАВА 3.

Јер гле, Господ, Господ над војскама узеће Јерусалим и Јуду потпору и помоћ, сваку потпору у хљебу и сваку потпору у води.

2. Јунака и војника, судију и пророка, и мударца и старца,

3. Педесетника и угледна човјека, и савјетника и вјешта умјетника и човјека рјечита.

4. И даћу им кнезове младичке, и дјеча ће им бити господари.

5. И чиниће силу у народу један другоме и сваки близакме својему; дјечете ће устајати на старца и непоштен човјек на поштена.

6. И човјек ће узхватити брата својег из куће оца својега говорећи: имаш хљебну, буди нам кнез, овај распао нека је под твојом руком.

7. А он ће се заклети у овај дан говорећи: не ћу бити љезар, нити имам код куће хљеба ни хљебине, не постављајте ме кнезом народу.

8. Јер се обори Јерусалим и Јуда паде, јер се језик Њихов и дјела Њихова противе Господу да драже очи славе његове.

9. Што се види на лицу Њихову свјетлости на њих, разгласићу грјех свој као Содом, не гаје; тешко души њиховој! Јер сами себи чине зло.

10. Репите праведнику да ће му добро бити, јер ће јести плод од дјела својих.

11. Тешко безбожнику! зло ће му бити, јер ће му се наплакати руке његове.

12. Народу којему чине силу дјела, и жене су им господари. Народе мој! који те воде, заводе те, и кваре пут хода твојега.

13. Устаје Господ на парбу, стоји да суди народима.

14. Господ ће доћи на суд са старјешинама народа својега и с кнезовима

сребрне и идоле своје загнне, које начини себи да им се клања, кртицама и слепицијем мшишка.

21. Улазећи у раселине камене и у пелине камене од страха Господњег и од славе величанства његова, кад устане да погре земљу.

22. Прођите се човјече, којему је дах у носу; јер шта брижди?

ГЛАВА 3.

Јер гле, Господ, Господ над војскама узеће Јерусалим и Јуду потпору и помоћ, сваку потпору у хљебу и сваку потпору у води.

2. Јунака и војника, судију и пророка, и мударца и старца,

3. Педесетника и угледна човјека, и савјетника и вјешта умјетника и човјека рјечита.

4. И даћу им кнезове младичке, и дјеча ће им бити господари.

5. И чиниће силу у народу један другоме и сваки близакме својему; дјечете ће устајати на старца и непоштен човјек на поштена.

6. И човјек ће узхватити брата својег из куће оца својега говорећи: имаш хљебну, буди нам кнез, овај распао нека је под твојом руком.

7. А он ће се заклети у овај дан говорећи: не ћу бити љезар, нити имам код куће хљеба ни хљебине, не постављајте ме кнезом народу.

8. Јер се обори Јерусалим и Јуда паде, јер се језик Њихов и дјела Њихова противе Господу да драже очи славе његове.

9. Што се види на лицу Њихову свјетлости на њих, разгласићу грјех свој као Содом, не гаје; тешко души њиховој! Јер сами себи чине зло.

10. Репите праведнику да ће му добро бити, јер ће јести плод од дјела својих.

11. Тешко безбожнику! зло ће му бити, јер ће му се наплакати руке његове.

12. Народу којему чине силу дјела, и жене су им господари. Народе мој! који те воде, заводе те, и кваре пут хода твојега.

13. Устаје Господ на парбу, стоји да суди народима.

14. Господ ће доћи на суд са старјешинама народа својега и с кнезовима

сребрне и идоле своје загнне, које начини себи да им се клања, кртицама и слепицијем мшишка.

21. Улазећи у раселине камене и у пелине камене од страха Господњег и од славе величанства његова, кад устане да погре земљу.

22. Прођите се човјече, којему је дах у носу; јер шта брижди?

ГЛАВА 3.

Јер гле, Господ, Господ над војскама узеће Јерусалим и Јуду потпору и помоћ, сваку потпору у хљебу и сваку потпору у води.

2. Јунака и војника, судију и пророка, и мударца и старца,

3. Педесетника и угледна човјека, и савјетника и вјешта умјетника и човјека рјечита.

4. И даћу им кнезове младичке, и дјеча ће им бити господари.

5. И чиниће силу у народу један другоме и сваки близакме својему; дјечете ће устајати на старца и непоштен човјек на поштена.

6. И човјек ће узхватити брата својег из куће оца својега говорећи: имаш хљебну, буди нам кнез, овај распао нека је под твојом руком.

7. А он ће се заклети у овај дан говорећи: не ћу бити љезар, нити имам код куће хљеба ни хљебине, не постављајте ме кнезом народу.

8. Јер се обори Јерусалим и Јуда паде, јер се језик Њихов и дјела Њихова противе Господу да драже очи славе његове.

9. Што се види на лицу Њихову свјетлости на њих, разгласићу грјех свој као Содом, не гаје; тешко души њиховој! Јер сами себи чине зло.

10. Репите праведнику да ће му добро бити, јер ће јести плод од дјела својих.

11. Тешко безбожнику! зло ће му бити, јер ће му се наплакати руке његове.

12. Народу којему чине силу дјела, и жене су им господари. Народе мој! који те воде, заводе те, и кваре пут хода твојега.

13. Устаје Господ на парбу, стоји да суди народима.

14. Господ ће доћи на суд са старјешинама народа својега и с кнезовима

сребрне и идоле своје загнне, које начини себи да им се клања, кртицама и слепицијем мшишка.

21. Улазећи у раселине камене и у пелине камене од страха Господњег и од славе величанства његова, кад устане да погре земљу.

22. Прођите се човјече, којему је дах у носу; јер шта брижди?

ГЛАВА 3.

Јер гле, Господ, Господ над војскама узеће Јерусалим и Јуду потпору и помоћ, сваку потпору у хљебу и сваку потпору у води.

2. Јунака и војника, судију и пророка, и мударца и старца,

3. Педесетника и угледна човјека, и савјетника и вјешта умјетника и човјека рјечита.

4. И даћу им кнезове младичке, и дјеча ће им бити господари.

5. И чиниће силу у народу један другоме и сваки близакме својему; дјечете ће устајати на старца и непоштен човјек на поштена.

6. И човјек ће узхватити брата својег из куће оца својега говорећи: имаш хљебну, буди нам кнез, овај распао нека је под твојом руком.

7. А он ће се заклети у овај дан говорећи: не ћу бити љезар, нити имам код куће хљеба ни хљебине, не постављајте ме кнезом народу.

8. Јер се обори Јерусалим и Јуда паде, јер се језик Њихов и дјела Њихова противе Господу да драже очи славе његове.

9. Што се види на лицу Њихову свјетлости на њих, разгласићу грјех свој као Содом, не гаје; тешко души њиховој! Јер сами себи чине зло.

10. Репите праведнику да ће му добро бити, јер ће јести плод од дјела својих.

11. Тешко безбожнику! зло ће му бити, јер ће му се наплакати руке његове.

12. Народу којему чине силу дјела, и жене су им господари. Народе мој! који те воде, заводе те, и кваре пут хода твојега.

13. Устаје Господ на парбу, стоји да суди народима.

14. Господ ће доћи на суд са старјешинама народа својега и с кнезовима

сребрне и идоле своје загнне, које начини себи да им се клања, кртицама и слепицијем мшишка.

21. Улазећи у раселине камене и у пелине камене од страха Господњег и од славе величанства његова, кад устане да погре земљу.

22. Прођите се човјече, којему је дах у носу; јер шта брижди?

ГЛАВА 3.

Јер гле, Господ, Господ над војскама узеће Јерусалим и Јуду потпору и помоћ, сваку потпору у хљебу и сваку потпору у води.

2. Јунака и војника, судију и пророка, и мударца и старца,

3. Педесетника и угледна човјека, и савјетника и вјешта умјетника и човјека рјечита.

4. И даћу им кнезове младичке, и дјеча ће им бити господари.

5. И чиниће силу у народу један другоме и сваки близакме својему; дјечете ће устајати на старца и непоштен човјек на поштена.

6. И човјек ће узхватити брата својег из куће оца својега говорећи: имаш хљебну, буди нам кнез, овај распао нека је под твојом руком.

7. А он ће се заклети у овај дан говорећи: не ћу бити љезар, нити имам код куће хљеба ни хљебине, не постављајте ме кнезом народу.

8. Јер се обори Јерусалим и Јуда паде, јер се језик Њихов и дјела Њихова противе Господу да драже очи славе његове.

9. Што се види на лицу Њихову свјетлости на њих, разгласићу грјех свој као Содом, не гаје; тешко души њиховој! Јер сами себи чине зло.

10. Репите праведнику да ће му добро бити, јер ће јести плод од дјела својих.

11. Тешко безбожнику! зло ће му бити, јер ће му се наплакати руке његове.

12. Народу којему чине силу дјела, и жене су им господари. Народе мој! који те воде, заводе те, и кваре пут хода твојега.

13. Устаје Господ на парбу, стоји да суди народима.

14. Господ ће доћи на суд са старјешинама народа својега и с кнезовима

сребрне и идоле своје загнне, које начини себи да им се клања, кртицама и слепицијем мшишка.

21. Улазећи у раселине камене и у пелине камене од страха Господњег и од славе величанства његова, кад устане да погре земљу.

22.

дању од вршине и да буде уточниште и заклон од поплаве и од дажда.

ГЛАВА 5.

Оцацјеваћу сада драгоме својему црјесму драгога својета о винограду његову. Драги мој има виноград на родну брдашцу.

2. И оглади га, и отргјеби из њега камење, и насади га пленицитом лопом, и сазда кулу усред њега, и ископа пивницу у њему, и почека да роди грождем, а он роди вињагом.

3. Па сада, становници Јерусалимски и људи Јудејци, судите између мене и винограда мојега.

4. Што је још требало чинити виноградну мојему што му не учиних? кад чеках да роди грождем, за што роди вињагом?

5. Сада ћу вам казати што ћу учинити винограду својему. Оборићу му оградну, нека опусте; развалићу му зид, нека се погази;

6. Учарложићу га, не ће се резати ни копати, него ће расти чежаљ и трње, и заповједићу облацима да не пуштају више дажда на њ.

7. Да, виноград је Господа над војскама дом Израљев, и људи су Јудејци млади сад његов; он чека суд, а где насиља, чека правду, а где вина.

8. Тешко онима који састаљају кућу с кућом, и њиву на њиву настаљају, да већ не буде мјеста и ни сами останете у земљи.

9. Од Господа над војскама чух: многе куће опустјеће, у великим и лијештем не ће бити никога.

10. Јер ће десет рала винограда дати један вет, и томер сјемена даће еоу.

11. Тешко онима који ране, те иду док их вино распади,

12. И на годинама су им гусде и псалтири и бубњи и свираде и вино; а не гледају на дјела Господња и не виде рада руку његовијех.

13. За то се народ мој одведе у ропство што не знају, и које поштује главу.

14. За то се раширио гроб и развалио ждријело своје превећ, и сићи ће у њ слава његова и мноштво његово и дрва његова и који се веселе у њему.

15. И поцнуће се прост човјек, и вишња ће се понизити, и поносите очи обориће се;

16. Господ над војскама узвисиће се судом, и Бог свети посетиће се працају, и дошљаци ће јести с пустих мјеста претидину.

17. И јатањци ће пасту по свом обичају, и дошљаци ће јести с пустих мјеста претидину.

18. Тешко онима који вуку безаконне узницама од таштине, и гријех као ужем колесим.

19. Који говоре: нека похити, нека брзо дође дјело његово, да видимо, и нека се приближи и дође што је намино светак Израљев, да познамо.

20. Тешко онима који зло зову добро, а добро зло, који праве од мрака свјетлост а од свјетлости мрак, који праве од горкога слатко а од слаткога горко.

21. Тешко онима који мисле да су мудри, и сами су себи разумни.

22. Тешко онима који су јаки пити вино и јунаци у мијешању словита пиња.

23. Који правдују безбожника за поклон, а праведника узимају правду.

24. За то као што остаје прождире струвику и сламе нестане у пламент, тако ће коријен њихов бити као трухлеж и цвијет њихов отићи ће као прах, јер одбацише закон Господа над војскама и презреше ријеч света Израљева.

25. За то се распади гњев Господњи на народ његов, и махнув руком својом на њ удари га да се горе задрмаше и мртва тјелеса његова бише као благо по улицама. Код снега тога гњев се његов не одврати, него је рука његова још подигнута.

26. И подигнуће застапу народника даљнијем, и зазвиздаће им с краја земље; и гле, они ће доћи одмах, брзо.

27. Не ће бити међу њима уморна ни суктала, ни дремљива ни санљива, ни коме се не ће распасати појас око њега, нићи ће се коме откмигнути ремен на обући.

28. Стријеле ће им бити општре, и сви луковни њихови запети; копица у коња њиховијех биће као времен и точкови њихови као вихор.

29. Рива ће им бити као у лава, и рикаће као лављи; бучаке и уграби-

ће плаћен и однијети га, и не ће бити никога да отме.

30. Бучаће над њим у то вријеме као што море бучи. Тада ће погледати на земљу, а то мрак и страх, и свјетлост ће се помрачити над погледу њиховом.

ГЛАВА 6.

Године које умрије цар Озија видјех Господа гдје седи на пријестолу високу и издигнуту, и скрт му испунаваше прву.

2. Серафими стјаху више њега, сваки их имаше шест краља; дјевана заклаваше лице своје а дјевана заклаваше лице своје, а дјевана лебаше.

3. И виках један другоме говорећи: свет, свет, свет је Господ над војскама; чува је сва земља славе његове.

4. И задрмаше се прагови на вратима од гласа којим викаху, и дом се нагну диња.

5. И рекох: јаох мени! погубоох, јер сам човјек нечистих усана, јер цар Господа над војскама видјех својим очима.

6. А један од серафима долетје к мени држећи у руци жив угљен, који узе с олгара кадиштинама,

7. И догаче се уста мојих и рече: ово, ово се догаче уста твојих, и безаконје твоје узе се, и гријех твој очисти се.

8. По то чух глас Господњи гдје рече: кога ћу послати? и ко ће нам ићи? А ја рекох: ево мене, пошаљ мене.

9. А он рече: иди, и реци томе народу: слушајте али не ћете разумјети, гледајте али не ћете познати.

10. Учини да одебља срце томе народу и уши да им отежају, и очи им затвори, да не виде очима својим и њим не разумју да не чују и срцем својим не разумју и не обрате се и не испцеде.

11. А ја рекох: докле Господе? А он рече: докле не опусте градови да буду без становника и куће да буду без људи, и земља докле са свијем не опусте.

12. И докле Господ оправи далекое људе и буде сама пустош у земљи.

13. Али ће још бити у њој десетина, па не се и она загрти; али као храст

или бријест, којима и кад збаце лишће остаје стабло, тако ће свето сјеме бити њезино стабло.

ГЛАВА 7.

У вријеме Ахаза сина Јогагала сина Озије цара Јудина дође Ресин цар Сиријски и Факеј син Ремаљин цар Израјев на Јерусалим да га бију, али га не могосе узети.

2. И дође глас дому Давидову и рече: Сирија се сложи с Јефермом. А срце Ахазова и срце народа његова устрепта као дрвце у шуми од вјетра.

3. Тада рече Господ Исавиј: изиди на сустрет Ахазу, ти и Серајасув син твој, накрај јазу горњета Јефера, на пут код поля брљарева.

4. И реци му: чувај се и буди миран, не бој се и срце твоје нека се не плаши од два краја ових глшава Ресина и Сиријскога и сина Ремаљина.

5. Што се Сирији и Јефером и син Ремаљин договорише на твоје зло говориће ти:

6. Хајдемо на Јудејску да јој досадимо и да је освојимо и да поставимо у њој царем сина Таведолова;

7. За то овако вели Господ Бог: не ће се то учинити, не ће бити.

8. Јер је глава Сирији Дамасак, а Дамаску је глава Ресин; и до шездесет и пет година сагрће се Јефером тако да више не ће бити народ.

9. И глава је Јеферму Самарија, а Самарији је глава син Ремаљин. Ако не вјерујете, не ћете се одржати.

10. И још рече Господ Ахазу говорећи:

11. Ишти знак од Господа Бога својега, ишти ознаку из дубине или озго с висине.

12. А Ахаз рече: не ћу искати, нићи ћу кушати Господа.

13. Тада рече Исавија: слушајте сада, доме Давидов; мало ли нам је што досађујете људима, него досађујете и Богу мојему?

14. За то ће вам сам Господ дати знак: ето дјевојка ће затрудњети и родити сина, и нацјенуће му име Емануило.

15. Масло и мед јешће, докле не научи одбацити зло а изабрати добро.

16. Јер прије него научи дјете од-

бацити зло а избрати добро, оставиће земљу, на коју се гадаш, два цара њених.

17. Господ ће пустити на те и на народ твој и на дом оца твојега дане, каких није било од кад се Јефрем одвоји од Јуде, преко цара Асирскога.

18. И тада ће Господ зазивати мухаме и чедала које су у земљи Асирској;

19. И доћи ће и попадаће све у пусте долине и у камене раселине и на све честе и на свако дрвце.

20. Тада ће Господ обријати бритвом заупушеном испреко ријеке, царем Асирским, главу и Алаке по ногама, и браду сву.

21. И тада ко сачува кравичу и двје овце.

22. Од мноштва млијева што ће давати јешће масло; јер масло и мед јешће ко год остане у земљи.

23. И тада ће свако мјесто гдје има тисућа човјета за тисућу сребрника зарастати у чкаљ и трње.

24. Са стријелама и с луком ићи ће се онако, јер ће сва земља бити чкаљ и трње.

25. А на све горе које су се копале мотљом, на њих не ће доћи страх од чкаља и трња, него ће бити испушт воловима и газиве их овце.

ГЛАВА 8.

И рече ми Господ: узми књигу велику и напиши у њој писмом човјечјим.

2. И узех вјерне свједоке, урићу свештеника и Захарију сина Јеверехијина.

3. По том приступих к пророцима, и она затрупаде, и роди сина. А Господ ми рече: нађени му име: брз на пламен, хитар на грабеж.

4. Јер прије него дјете научи вицати: оне мој и мајко моја, одијешће се благо Дамаштанско и пламен Самаријски пред царем Асирским.

5. И још ми рече Господ говорећи: 6. Што овај народ не мари за воду Силоамску која тече тихо, и радује се Ресину и сину Ремалјину,

7. За то, ево, Господ ће навести на њих воду из ријеке силну и велику, цар Асирскога и сну славу његову, те

је крвави из свијех потоца својих, и тећи ће поурх свијех брегова својих.

8. И навалиће преко Јуде, плавиће и разливаће се и доћи до глава, и крида ће јој се раширити преко све колике земље твоје, Емануало!

9. Здружите се, народи, али ћете се погртити; чује сви који сте у даљној земљи: оружајте се, али ћете се погртити; оружајте се, али ћете се погртити.

10. Договарајте се, договор ће вам се разбити; речите ријеч, не ће бити од ње ништа, јер је с нама Бог.

11. Јер ми овако рече Господ укључивши ме за руку и опоменуши ме да не идем путем овога народа, говорећи: 12. Не говорите буну, кад год овај народ каже буну, и не бојте се чега се он боји, и не плашите се.

13. Господа над војскама светите; и он нека вам је страх и бојазан.

14. И биће вам светиња, а камен за спотичање и стијена за сабљазан објема домовима Израљевљевим, замка и мрежа становницима Јерусалимским.

15. И спотакнуће се многи и паће и сатрће се, заплеће се и ухватиће се.

16. Свежи свједочанство, запечати закон мојих ученицима.

17. Чекају дакле Господа, који је сакрио лице своје од дома Јаковљева, и уздају се у њ.

18. Ево ја и дјеча коју ми је дао Господ јесмо знак и чудо Израљу од Господа над војскама, који настава на гори Сиону.

19. И ако вам реку: питајте враче и гатаре, који шапћу и мрљају; речите: не треба ли народ да пита Бога својега? или ће питати мртве мјесто живијех?

20. Закон и свједочанство *трдажите*. Ако ли ко не говори тако, њему нема зоре.

21. И ходиће по земљи погучајући се и гладујући; и кад буде гладан, жутиће се и лсовати цара својега и Бога својега горе.

22. А кад погледа на земљу, а то невоља и мрак и тешка мугла, и он заганан у таму.

ГЛАВА 9.

Али не ће се онако замрачити притижења земља као прије кад се дотаче

земље Завулонове и земље Нефталитове, али као послје кад досађиваше на путу к мору с оне стране Јордана Галадеи незнабожачкој.

2. Народ који ходи у томи видеће видјело велико, и онима који сједи у земљи гдје је смртни сјен засвијетлиће видјело.

3. Умножио си народ, а нијеси му увеличао радости; али ће се радувати пред тобом као што се радују о жетви, као што се веселе кад дјеласе плаћен.

4. Јер си сложио јарам у ком вулјаише, и лгтап којим га бихају то плебана и паличу насилника његова као у дан Мадјански.

5. Јер ће обућа свакога ратника који се бије у граји и одијело у крв увалано изгорјети и бити храна огњу.

6. Јер нам се роди дјете, син нам се даде, којему је власт на рамену, и име ће му бити: дивни, свјетлини, Бог силни, отац вјеник, кнез мирни.

7. Без краја ће расти власт и мир на пријестолу Давидову и у царству његовом да се уреди и утврди судом и правдом од сада до вјиена. То ће учинити ревност Господа над војскама.

8. Господ посла ријеч Јакову, и она паде у Израљу.

9. И знаће сав народ, Јефрем и становници Самарјински, који охоло и поности срца говоре:

10. Падосне опекс, али ћемо ми издати од тесана камена; адуови су посјечени, али ћемо ми замијенити кедрима.

11. Али ће Господ подигнути противнике Ресинове на њ, и скупиће непријатеље његове,

12. Сирце с истока и филистеје са запада, те ће ждријети Израљ на сва уста. Код свега тога не ће се одвратити гљев његов, него ће рука његова још бити подигнута.

13. Јер се народ не ће обратити к оному ко га бије, и не ће гражити Господа над војскама.

14. За то ће олсјети Господ Израљу главу и реп, граху и сину у један дан.

15. Старрешина и угледан човјек то је глава, а пророк који учи лаж то је реп.

16. Јер који воде тај народ, они га заводе, а које воде, они су пропали.

17. За то се Господ не ће радувати младцима његовијем, и на сироте његове.

гове и на удовице његове не ће се смиловати, јер су сви колони лимејери и зликовци, и снака уста говоре незнабоштво. Код свега тога не ће се одвратити гљев његов, него ће рука његова још бити подигнута.

18. Јер ће се разгорјети безбожност као отаљ, који сажече чкаљ и трње, као у паличу густу шуму, те отиде у дим високо.

19. Од гљева Господа над војскама замрачиће се земља и народ ће бити као храна огњу, нико не ће пожалити брата својега.

20. И зграбиће с десне стране, па ће опет бити гладан, и јешће с лијеве стране, па се опет не ће наситити; сваки ће јести месо од мишице своје,

21. Манасија Јефрема, и Јефрем Манасију, а обочица ће се сложити на Јуду. Код свега тога не ће се одвратити гљев његов, него ће рука његова још бити подигнута.

ГЛАВА 10.

Тешко онима који постаљају законе неправедне и који пишу неправду,

2. Да одоју од суда убоге, и да отимају правичу сиромасима народа мојега, да би им плаћен блде удовице и сироте грабеж.

3. А што ћете чинити у дан похорнева и погибли која ће доћи из дадека? коме ћете пријећи за помоћ? гдје ли ћете оставити славу своју?

4. Да се не би унизила међу робље и међу побјене пала? Код свега тога не ће се одвратити гљев његов, него ће рука његова још бити подигнута.

5. Тешко Асиру, шнои гљена мојега, ако и јест палица у руди његовој моја јарост.

6. На народ лимејерни послаћу га, и заповједићу му за народ на који се гњесим, да плаћени и отима, и да га изгони као блато на улицама.

7. Али он не ће тако мислити и срце његово не ће тако судити, него му је у срцу да загре и истријеби многе народе.

8. Јер ће рећи: кнезови који нијесу ли сви цареви?

9. Није ли Халан као Харкемас? није ли Емат као Арфад? није ли Свемарија као Дамасак?

10. Како је рука која нашла царства лажних богова, којих линови бијашу јачи од Јерусалимских и Самаријских,
11. Не ћу ли учинити Јерусалиму и његовијем лажнијем боговима онако како сам учинио Самарији и њезинијем лажнијем боговима?
12. Али кад срши Господ све Ајело своје на гори Сионској и у Јерусалиму, тада ћу обићи плод околота срца цара Асирскога и славу поноситијех очнју његовијех.
13. Јер рече: крјеношћу руке своје учних и мудрошћу својом, јер сам разуман; и премејстичу међе народима и много њихово заплдјених и као јунак оборих становнике.
14. И рука моја нађе као гнијездо богатство у нрбрдд, и како се купе једна остављена тако покуних сву земљу, и не би никога да макне крилом или да отвори уста и пише.
15. Хоће ли се сјекира величати над онијем који њом сјече? хоће ли се пила разметати над онијем који њом ради? као да би прут махао онијем који га дигне, као да би се хвалио штап да није од дрвета.
16. За то ће Господ, Господ над војскама, пустити на претиде његове мртви и славу његову потпалити да гори као огњ.
17. Јер ће видјело Израјљено бити огњ, и светац ће његов бити пламен, и утпалити и сажећи трње његово и чкаљ његов у један дан.
18. И красоту шуме његове и њиве његове, од душе до тијела, уништиће, и биће као бегунац кад изнемогне.
19. И што остане дрвета шуме његове, биће мало, да би их дијете могло пописати.
20. И у то вријеме остатак Израјљев и који се избаве у дому Јаковљеву неће се више ослањати на онога ко их бије, него ће се ослањати на Господа свена Израјљева истином.
21. Остатак ће се обратити, остатак Јаковљев, к Богу силноме.
22. Јер ако буде народа твојега, Израјљу, као пијеска морскога, остатак ће се његов обратити. Погибио је одрефена, расалиће се правда.
23. Јер ће Господ, Господ над вој-
- скама, извршити погибао одрефену у свој земљи.
24. За то овако вели Господ, Господ над војскама: не бој се Асирца, народ де мој, који наставах на гори Сиону; прутом ће те ударити и штап свој подицнуће на те као у Мисиру.
25. Јер још мало, и гњев ће престати; тада ће се јарост која обратити на њихову погибо.
26. Јер ће подигнути на њ Господ над војскама бич, те ће бити као расан Мадјански код камена Орива и га као у Мисиру.
27. И тада ће се сенинути бреме његово с рамна твојега и јарам његов од помазања.
28. Дође у Ајат, прође у Митрон, у Михмасу распрти пргљак свој.
29. Прођоше кланцем, у Гаваји завојнице, пренаде се Рама, Гаваја Саулова побјезе.
30. Вичи иза гласа, кћери Галимова; несе се чупе у Даис, јадни Анвототе!
31. Мадмина побјезе, становници Гевимски утескоше.
32. Још један дан, па ће стајати у Нову, махнуће руком својом на гору кћери Сионске, на хум Јерусалимски.
33. Гле, Господ, Господ над војскама, окресаше силом гране; што је високо посјећи ће, и што је уздигнуто снвиће.
34. И густу ће шуму исећи сјекиром, и Ливан ће пасти од силнога.

ГЛАВА 11.

Али ће изаћи шибљика из стабла Јесејева, и издацак из коријена његова извинуће.

2. И на њему ће почивати дух Господњи, дух мудрости и разума, дух савјета и силе, дух знања и страха Господњег.

3. И мирисање ће му бити у страху Господњем, а не ће судити по виђењу својих очнју, нићи ће по чувењу својих ушнју карати.

4. Него ће по правди судити сиромасима и по правци карати кротке у земљи, и ударити земљу прутом уста својих, и духом усана својих убиће безбожника.

5. И правда ће му бити појас по бедрама, и истина појас по боцима.
6. И вућ ће боравити с јакетом, и вора овога спасења.
7. И крвава и медвједица заједно ће до дијете водити их.
8. И дијете које сиса играће се над рупом аспидном, и дијете одбијено од сисе заваљатиће руку своју у рупу змије василинке.
9. Не ће ујати ни погирати на свој светог гори мојој, јер ће земља бити пуна позанања Господњег као море воде што је пуно.
10. И у то ће вријеме за коријен Јесејев, који ће бити застава народима, расписивати народи, и почивалиште његово биће славно.
11. И тада ће Господ опет подигнути руку своју да задобије остатак народа својега, што остане од Асирске опске и од Елама и од Сенара и од Ели-Бјата и од острва морских.
12. И подигнуће заставу народима и прогнана Израјљена и расирана Јудине сабраће с четири краја земљска, и неспријатељи Јудини истријебиће се; Јеферем не ће завидјети Јуди, а Јуда не ће злобати Јеферму.
13. Него ће сложено летјети на плећа Филистејима к запад; заједно ће плдјенити народе источне; на Едомце и Моавце дигнуће руке своје, и синови Амонови биће им покорни.
14. И Господ ће пресушити залив мора Мисирскога, и махнуће руком својом с врх ридике са силнијем вјетром својим, и ударити ће по седам кракова да се може превазити у обуји.
15. И биће пут остатку народа његово, што остане од Асирске, као што је био Израјљу кад изде из земље Мисирске.

ГЛАВА 12.

И рећи ћеш у око вријеме: хвалим те, Господе, јер си се био разгњевно на ме, па се одарално гњев твој, и угујешко си ме.

2. Гле, Бог је спасење моје, удаду!

- се и не ћу се бојати, јер ми је сила и преска Господ Бог, он ми би спасиће.
3. С радошћу ћете црстити воду из извора овога спасења.
4. И тада ћете рећи: хвалите Господа, гласите име његово, јављајте по народима Ајела његова, напомињите да је високо име његово.
5. Појте Господу, јер учини велике ствари, нека се зна по свој земљи.
6. Кликнуј и пјевај, која сједиш у Сиону, јер је светац Израјљев велик по сред вас.

ГЛАВА 13.

Бреме Вавилоноу, које видјује Исаја син Амосов.

2. На гори високој подигните заставу, вичите им иза гласа, махните руком, нека ју на врата кнежевска.

3. Ја сам заповједио изабранима својим и дозвао сам јунске своје да изврше гњев мој који се радуу с величине моје.

4. Вика стоји људства на горама као да је велик народ, вика и врева царства скуљенијех народа; Господ над војскама прегледа војску убојну.

5. Долазе из даљне земље, с краја небеса, Господ и оруђа срдање његове, да затре сву земљу.

6. Ридајте, јер је близу дан Господњи; доћи ће као пустош од свемогућега.

7. За то ће свака рука клонуги, и свако срце чоњечије растопити се.

8. И они ће се смејти, муже и болови спонаиће их, мучине се као породиља, пренашће се један од другота, лица ће им бити као пламен.

9. Ево, иде дан Господњи љуги с гњевом и жарошћу да обради земљу у пустош, и грешнике да истријеби из ње.

10. Јер звијезде небеске и прилике небеске не ће пустиги свјетлости своје, сунце ће погирати о рођају свом, и мјесец не ће пустиги свјетлости своје.

11. И походићу васиљену за злоћу, и безбожнике за безаконе; и укинућу разметање оходијех, и понос силнијех оборићу.

12. Учинићу да ће човјек више вриједити него злато чисто, више него злато Офирско.

13. За то ћу загрести небо, и земља

ће се поврнути са свога мјеста од јарости Господа над војскама и у дан кад се распали гњев његов.

14. И биће као сунча поплаћена и као стадо којег нико не сабира; сваке ће гледати за својим народом, и сваке ће брзати у своју земљу.

15. Ко се год нађе, биће прободен, и који се год скуче, погинуће од мача.

16. И дјецу ће им размрскати на њихове очи, куће ће им ошлјенити и жене ће им срамотити.

17. Ево, ја ћу подигнути на њих Миле, који не ће марити за сребро, нити ће загла искати.

18. Него ће из лукова дјецу убијати, нити на плаод у утроби не ће се смиловати.

19. И Вавилон, урес царствима и дика слави Хамдејској, биће као Содом и Гомор кад их Бог загра.

20. Не ће се у њему змијети нити ће се во наследити од кољена до кољена, нити ће Арапин разапести у њему шаторе, нити ће почитивати онуда.

21. Него ће почитивати онда дивље звијери, и куће ће њихове бити пуне великих змија, и ондаје ће наставати сове, и авети ће сазвати онуда.

22. И довикиваће се буљине у пустијем кућама и змајеви у дворима веселијем. А доћи ће његово вријеме, и близу је, и дани његови не ће се протегнути.

ГЛАВА 14.

Јер ће се смиловати Господ на Јакова, и опет ће изабрати Израјља, и прилијепиће се к њима дошљаци и придружиће се дому Јакољеу.

2. Јер ће их узети народи и одвести на мјесто њихово, и наследити их Израјљци у земљи Господњој да им буду слуге и слушнице, и заробиће оне дари својим наследницима.

3. И кад те смири Господ од труда твојега и муке и од љутога ропства у ком си робовао,

4. Тада ћеш изводити ову причу о цару Вавилонском и рећи њени: како неста настојница, неста данца?

5. Слами Господ штап безбожних њих, палцу вавиловаца,

6. Која је љуто била народе без престанка, и гњесно владала над народима, и гњесно немиланце.

7. Сва земља почива и мирна је; цијвају без гласа.

8. Веселе се с тебе и јеле и кедрци Дивански *исорети*: од како си пао, не долази нико да нас сјече.

9. Пакао доље ускочеба се тебе ради да те срете кад дођеш, пробуди ти мртваци и све кнезове земаљске, диже престола њихових све цареве народне.

10. Сви ће проговорити и рећи теби: и ти ли си изнемогао као ми? изједначио се с нама?

11. Спусти се у накао понос твој, звака цесалтира твојих; простржи су пода те мољци, а први су ти покривао.

12. Како паде с неба, звијездо данице, кћери зорина? како се обори на земљу који си гвазо народо?

13. А говорио си у срцу свом: изаћи ћу на небо, више звијезда Божијих подигнућу пријесто свој, и сјешћу на гори зборној на страни сјевној;

14. Изаћи ћу у висине над облаке, изједначићу се с вишњим.

15. А ти се у накао сарже, у дубину гробну.

16. Који те виде погледаће на те, и гледаће те *исорети*: то ли је онај који је тресао земљу, који је дрмао царства.

17. Који је васиљену обраћао у пустињу, и градове њезине раскопао? робље своје није отпуштао кући?

18. Сви царви народни, сви вољки, леже славно, сваки у својој кући.

19. А ти се избаци из гроба својега, као гадна грана, као хаљина побједнијех, мачем пободенијех, који слазе у јаму камен, као погажен ствр.

20. Не ћеш се заругати с њима гробом, јер си земљу своју заграо. Народ си свој убко; не ће се спомњати сјеме закивачко док је вијека.

21. Приправите покољ синовица његовијем за безаконе отаца њихових да се не подигну и не наследје земље и не наутне василе градовима.

22. Јер ћу устати на њих, говори Господ над војскама, и заграју име Вавилону и остатка, и сина и укува, говори Господ.

гора као јуница трећавиња; јер ће се вена и језера водена, и омишу га мети уз Ордо Луитско планићи, и пућтем Оронаимским размијетаће се јаук.

6. Јер ће нестати вода Нимрисквих, јер ће посахнути биље, нестаче траве, зелени не ће бити.

7. И за то што су остављали и што су чували одијеће се на погоч Арапски.

8. Јер ће вена њи око међа Моавских, до Еглаима јаву Њихов, и до Вир-Елама јаук Њихов.

9. Јер ће се вода Димонска напунити крви; и још ћу дометнути Димону, на бјегунце Моавске и на остатак земаљских *ислабу* лавове.

ГЛАВА 16.

Шаљите јаганце господару земаљском, од Селе до пустиње, ка гори кћери Снопске.

2. Јер ће бити кћери Моавске на бродима Арнонским као птица која лудва, отјерана с гниједа.

3. Учини вијеће, народе, начини сјен у по дне као ноћ, замони изагнане, немој издати бјегунаца.

4. Нека код тебе бораве изагнани мојни, Моаве; буди им заклон од пустошника; јер ће нестати наследника, премаће пустошење, истрјебиће се са земаље који газе друге.

5. И утврдиће се пријесто милошу, и на њему ће сједјети једнако у шатору Давидову који ће судити и тражити што је право и бити брз да чини правду.

6. Чусмо за охолост Моава врло поноситога, за понос његов и охолост и обијест његову; лажни његове не ће бити тврде.

7. За то ће ридати Моавац над Моавцем, сви ће ридати; над темљима Кири-Аресетским уздицаћете, јер су разваљени.

8. И поља Есеонска посупише се и чокот Сивамски; господа народна погрше красне лове његове, које досежу до Јазира и виђаху се по пустињи; одводе његове пружаху се и преваљаху преко мора.

9. За то ћу плакати плаачем Јазирским за чокотом Сивамским; заљенаху те сузана својим, Есеоне и Елеадо, јер пресма о жетини твојој и о жетви твојој паде.

23. И начинићу од њега стан људковина и језера водена, и омишу га метилом погубил, говори Господ над војскама.

24. Закле се Господ над војскама говорећи: доиста, биће како сам смилио, и како сам научно извршиће се.

25. Потрпу Асирца у земљи својој, на горама својим јаргачићу га; гада ће се синути с њих јазаран његов, и бреме његово с плећа њихових скинуће се.

26. То је намишљено свој земљи, и то је рука подигнута на све народе.

27. Јер је Господ над војскама наукао, ко ће разбити? и његову руку подигнућу ко ће одрјегити?

28. Године које умрије цар Ахаз биће *обуљено* ово бреме:

29. Немој се радовати земаљо Филистејска сва колана, што се слами прут онога који те је био; јер ће из коријена змијинета никнути змија васиљанска, и плаод ће му бити змај огњени крилати.

30. И првенци сиромашки нахранеће се, и убоги ће почитати без страха; а твој ћу коријен уморити глађу, и остатак твој он ће побити.

31. Ридате, врати, вичи, граде; распопа са се сва земаљо Филистејска, јер са сјенера иде дим и нико се не ће осамити у зборонима његовијем.

32. И шта ће се одговорити посланицима народнијем? Да је Господ основио Снон и да ће у њ утједати невољници народа његова.

ГЛАВА 15.

Бреме Моаву. Да, об ноћ се раскопа Ар Моавски и пронаде; да, об ноћ се раскопа Кири Моавски и пропаде.

2. Откаде у дом и у Девон, на вископа, да плаче; Моав ће ридати за Невоном и за Модевом, све ће му главе бити њелаве, свака брада остубена.

3. По улапача ће његовијем принавати востријети, на кровонима његовијем се улапача његовијем све ће ридати сузе мљући.

4. И викаће Есеон и Елеада, до Јасе чуће им се глас; и војници ће Моавски викати, душа ће се у сваком умучити.

5. Срце моје вапје за Моавом; бјегунци његови побјегаше дори до Си-

10. И нест радости и весеља с поља роднога, у виноградима се не цјева на пољима, вина у камама не гази газилац; учиних крај цјескама.
11. За то утроба моја јечи као гусле за Моавом, и срце моје за Њир-Ересом.
12. И кад се види да се уморио Моав на висини својој, ући ће у светину своју да се помоли; али ништа неће свршити.
13. Ово је ријеч што рече Господ за Моаву давно.
14. А сада вели Господ гоморећи: до три године, као што су године најамнијем, олошаће слава Моавова са свим мноштвом ветовијем, и што остало неће врло мало и нејако.

ГЛАВА 17.

- Бреме Дамаску. Гле, Дамаске ће се уклунути да не буде више град, него ће бити гомила развала.
2. Градови Арориски биће остављени, и нико их неће плашити.
3. Нестаће градова Језремојијех и царства у Дамаску и остатку Сирском, биће као слава синова Израљевијех, вели Господ над војскама.
4. И у тај ће дан истангати слава Јавонљева, и дебело тијело његово омршаће.
5. Јер ће бити као кад жетецац сабира жито и руком жвање класје, и биће као кад се кути класје у долини Равајској.
6. Али ће се оставити у ној пабирци као кад се отресе маслаца, па двије три остану у врху, и четири лет на роднијем гранама, вели Господ Бог Израљевијех.
7. У то ће вријеме човјек погледати на творца својета, и очи његове гледаће на свеца Израљевија.
8. А не ће погледати на оного руку својих, нити ће гледати на оно што су начинили прсти његови, ни на другоре ни на ликове сунчане.
9. У то ће вријеме тврди градови његови бити као остављен грм и отропак, јер ће се оставити ради синова Израљевијех, и биће пустош.
10. Јер си заборава Бога спасења својета, и нијеси се сјећао стијене својега, и неће се сјећао стијене својега, ка гори Сионској.

ГЛАВА 18.

- Тешко земљи која сјен чини ерлима с оне стране ријека Етиопских;
2. Која шаље посланике преко мора, у лађама од сите по водама, *госорфи*: идите, брзи гласници, к народу расијану и оплаћеному, к народу страшу од како је до сад, к народу размјерену и погажену, којеу земљу разносе рибје.
3. Сви који живе на свијету и станују на земљи, кад се дигне застава на горама, гледајте, и кад затруби труба, слушајте.
4. Јер овако ми рече Господ: умријелу се и гледају из стана својета, као врђина која суши послје дажда и као росан облак о врђини жетвеној.
5. Јер прије бербе, кад напуле пупци и од цијета постане грозд и стане зрети, окресаће одводе косијером, и узеше лозу и одсјећи.
6. Све ће се оставити птицама горским и звијерима земаљским; и птице ће љетовити на њима, а свакојаке звијери земаљске зимоваће.
7. Тада ће се доијети дар Господу над војскама од народа расијаног и оплаћеног, од народа страшног од како је до сад, од народа размјереног и погаженог, којеу земљу разносе рибје, к мјесту имена Господа над војскама, ка гори Сионској.

Мисир; ко је се год опомене, прешаће се ради намјере Господа над војскама што је наурио супрот њему.

18. У то ће вријеме бити пет градова у земљи Мисирској који ће говорити језиком Хананским и заклињати се Господом над војскама: један ће се звати град Ахерес.

19. У то ће вријеме бити олтар Господњи усред земље Мисирске, и спомени Господњи на међи њезиној;

20. И биће знак и сведочанство Господу над војскама, у земљи Мисирској. Кад стану викати ка Господу на насиљнике, он ће им послати спаситеља и кнеза и избавиће их.

21. И биће познат Господ Мисирцима, и познаће Мисирци Господа у то вријеме, и служиће му жртвама и дарима, и завјетоваће завјете Господу, и извршаваће.

22. Тако ће Господ ударити Мисир, и ударив испијелиће, јер ће се обратити ка Господу, умолиће му се, и испијелиће их.

23. У то ће вријеме бити пут из Мисира у Асирску, и Асирац ће ићи у Мисир и Мисирац у Асирску, и служиће Господу Мисирци с Асирцима.

24. У то ће вријеме Израљ бити грегн с Мисирцима и Асирцима, и биће благослов посред земље.

25. Јер ће их благословити Господ над војскама гоморећи: да је благословен мој народ Мисирски и Асирски, дјело руку мојих, и нашествство моје, Израљ.

ГЛАВА 20.

Године које дође Тартан на Азот, кад га посла Саргон цар Асирски, те би Азот и узе га,

2. У то вријеме рече Господ преко Исаје сина Амосова гоморећи: идн, свињи костријет са себе, и изуј обућу с ногу својих. И учини тако и иђаше го и бос.

3. Тада рече Господ: како иде сауга мој Исаја го и бос за знак и чудо што ће бити до три године Мисиру и Етиопској,

4. Тако ће одвести цар Асирски у ропство Мисирце, и Етиопљане у сужањство, дјецу и старце, голе и босе и голдјец задњациа, на срамоту Мисирцима.

ГЛАВА 19.

Бреме Мисиру. Гле, Господ сједени на облаку лаку доћи ће у Мисир, и затрешће се од њега идоли Мисирски, и срце ће се растопити у Мисирцима.

2. И раздражићу Мисирце једне на друге, те ће војевати брат на брата и брајатсљ на брајатсља, град на град, царство на царство.

3. И несташе духа Мисиру, и намјеру његову разбију; тада ће штати своје идоле и опсенаре и враще и гатаре.

4. И предаћу Мисирце у руке жестокијим господарима, и јут ће цар владаи њима, вели Господ, Господ над војскама.

5. И несташе воде из мора, и ријека ће пресохнути и засушити се.

6. И ријеке ће огрећи, опашће и пресохнути потоци Мисирски, трска и сита посушиће се.

7. Трава крај потока, на ушћу потоци, и сви усчеви крај потока посакхуће и несташе их и пропашће.

8. И тужиће рибари и сјетоваће сви који бацају удицу, и који разваљују мрежу по водама забринуће се.

9. И стијдеће се који раде од танког лава, и који ткају танко бијело платно.

10. И наспи ће му се развалити, и који заграђују рибање, сви ће бити жалостна срца.

11. Доиста, кнезови су Соански безумни, и савјет мудријех савјетника Фараоновијех луд је. Како можете говорити Фараону: ја сам син мудријех, син старијех царева?

12. Гаје су? Гаје су мудрци твоји? Нева ти кажу ако знаду што је наурио за Мисир Господ над војскама.

13. Полађеше кнезови Соански; прешаће се кнезови Новоски; предастиће Мисир главе племена ветовијех.

14. Господ је излио међу њих дух приједанан, те учинише да посрбе Мисир у свијем послонима као што посрбе пијан човјек блуђући.

15. И не ће бити дјела у Мисиру што би учинила глава или реп, грана или сита.

16. Тада ће бити Мисирци као жене; бојаће се и држати од руке Господа над војскама кад замахне на њих.

17. И земља ће Јудина бити страх

5. И прешаше се и посрамише се од Етиопске, узданице своје, и од Мисира, поноса својега.

6. И рећи ће тада који живе на овом острву: где, то је узданица наша, на којој притрјесасмо за помоћ да се сачувамо од цара Асијскога; како ћемо се избавити?

ГЛАВА 21.

Бреме пустиња на мору. Као вихори који пролазе на јут, тако ће доћи из пустиње, из земље страшне.

2. Буга утвара јави ми се. Невјерник не верује чини, пустошник пустоши; ходи, Еламе; опшколи, Мидијо! свему уздасаву учинићу крај.

3. За то су бедра моја пуца бола; муче ме обухте као кад се мучи породиља; згупрах се чуђа, пренадох се видећи.

4. Срце ми се смете, гроза ме подухе; ноћ милашња мојих претвори ми се у страх.

5. Постави сто, стражар нека стражи; једи, пи; устајте кнезови, мажите пштитове.

6. Јер овако ми рече Господ: иди, постави стражара да ти јави што види.

7. И виде кола, и два реда коњика; кола с магарица и кола с камилама; и нажење добро великом пажњом.

8. И повика као лав: господару, ја стојим једнако на стражи даву, и стојим на стражи по сву ноћ.

9. И ево дођоше на колима људи, у два реда коњика. Тада повика и рече: паде, паде Вавилон, и сви резани ликови богова ветовијех разбихе се о земљу.

10. Вршају мој, и пшенице гумна мојета! што чух од Господа над војскама, Бога Израјљева, јавих вам.

11. Бреме Адуи. Виче к мени неко са Сира: стражару! шта би ноћас? стражару! шта би ноћас?

12. Стражар рече: доћи ће јутро, али и ноћ; ако ћете тражити, тражите, вратите се, дођите.

13. Бреме Арапској. По шумама у Арапској ноћиваћете, путници Деданска!

14. Изнесите воде пред жедне, који живе у земљи Темн, сретите с хљебом бегуња.

кове до смрти, вели Господ, Господ над војскама.

15. Овако вели Господ, Господ над војскама: иди к оному ризничару, к Софони!

16. И рећи му: шта ћеш ти ту? и ко ти је ту? те си ту истесао себи гроб? истесао си себи гроб на високу мјесту и спремио си себи стан у камену.

17. Ево, човјече, Господ ће те бацити далеко и загрипаће те.

18. Завицашће те и хитити као лопту у земљу пространу; онда ће њеширати и онда ће бити кола славе твоје, јеромо дому господара својега;

19. И сарћи ћу те с мјеста твојега, и испјераћу те из службе твоје.

20. И у то вријеме позваћу слугу својега Елјакима сина Хелкјина;

21. И обући ћу му твоју хаљину, и твоји ћу га појасом опасати, и твоју ћу му власт дати у руку, и биће отац Јерусалимањана и дому Јудину.

22. И метнућу му ључ од дома Давида на раме: кад он отвори, не ће нико затворити, и кад он затвори, не ће нико отворити.

23. И ево клин углављу га на граду мјесту, и биће пријесто славе дому оца својега;

24. И о њему ће се вјешати сва слава оца његова, синова и унука, свакојак судова, и најмањи, и чаше и мјехови.

25. У то вријеме, вели Господ над војскама, помјериће се клин углављени на термом мјесту, и извадиће се и пашће, и тежа што је на њему пронашће; јер Господ рече.

ГЛАВА 23.

Бреме Тиру. Ридите лађе Тарсиске, јер је раскопан, да нема куће нити ко долази. Из земље Китимске јави им се.

2. Угинуће који живе на острву, које трговци Сидонски поморци пунише.

3. И доходи му брѣху по великим водама сјеме Сиорско, жетва с ријеке, и брше тр народима.

4. Студи се, Сидоне, јер говори море, сила морска вели: не мучи се порођајем, не рађам, не одгајам момака, не подижем дједојака.

5. Као што се ожадлостише кад чуше

7. Је ли то ваш весели град, којег је старина од давнина? његове ће га ноге занјети далеко у туђинство.

8. Ко је то смислио на Тир, који раздаваше вијешце, чии трговци бјеху кнезови, и прекупци славни на земљи?

9. Господ је над војскама то смислио, да оспрамоти понос сваке славе и да поништи све славне на земљи.

10. Приђећи преко земље своје као поток, кћери Тарсиска; нема више појаса.

11. Руку своју подиже на море, задржа царства; Господ је заповједио за Ханан да се раскопају градови његови.

12. И вели: не ћеш се више веселити, оспрамоћена дједојко, кћери Сидонска. Устани, иди у Битин, ни онда је не ћеш имати мира.

13. Ето земље Халдејске; тога народ да није било; Астр је основа за оне који живљаху у пустињама; подигоше куле у њој, поградише дворове; и обрат се у развалине.

14. Ридите лађе Тарсиске, јер је раскопан ваш град.

15. И тада ће Тир бити заробљен седамдесет година, за вијек једног цара, а послатије седамдесет година преваће се Тиру као курви:

16. Узми гусле, иди по граду, заробљена курво; добро ударај, црвај и пошдијевај, еда би те се опет опоменули.

17. Јер послатије седамдесет година Господ ће походити Тир, а он ће се вратити на курварску заслугу своју, и курваће се са свијем царствима на земљи.

18. Али ће трговина његова и заслуга његова бити посвећена Господу, не ће се остављати ни чувати, него ће трговина његова бити онима који наставају пред Господом да једу до ситости и имају одјасло добро.

ГЛАВА 24.

Где, Господ ће испразнити земљу и опустити је, прераутиће је и расицаће становнике њезине.

2. И биће свештеник као народ, господар као слуга, госпођа као слушки-

ња, продавац као купац, који даје у зајам као који узима у зајам, који узима добит као који даје.

3. Са свијем ће се испразнити земља, и са свијем ће се оплјимити. Јер Господ рече ову ријеч.

4. Тужаће земља и опаста, изнемоћи ће васиљена и опаста; изнемоћи ће главари народа земаљскога.

5. Јер се земља оскврни под становницима својим, јер преступише законе, изменилише уредбе, раскидоше зајет вјечни.

6. За то ће проклетство прождријети земљу, и затрће се становници њени; за то ће изгорјети становници земаљски, и мало ће људи остати.

7. Тужаће вино, увенуће лоза винова, уздасаће сви који су весела срца.

8. Престаће весеље уз бубње, нестаће граје ондјех који се веселе, престаће веселе уз гусле.

9. Не ће пити вина уз пјесме, отргнут ће скловито пиће онима који га пију.

10. Разбиће се пусти град, затворене ће бити све куће да нико не улази.

11. Тужаће ће бити по улицама ради вина, проћи ће свако весеље, отићи ће радост земаљска.

12. Пустош ће остати у граду, и врата ће се развалити.

13. Јер ће бити у земљи и у народима као кад се оберу маслине, и као кад се паљеткује последије бербе.

14. Они ће подигнути глас свој и гјеваће, ради величанства Господњег подрикнуће од мора.

15. За то славите Господа у долинама, на острвима морским име Господа Бога Израјљева.

16. С краја земље чусмо пјесме у славу праведноме; али рекох: олопах! олопах! тешко мени! невјерници невјеру чине, баш невјерници невјеру чине.

17. Стракота и јама и замка пред тобом је, становниче земаљски!

18. И ко утече чувши за страхоту, напће у јаму; а ко изљезе из јаме, ухватиће се у замку; јер ће се уставе на висини отворити и затрешће се темља земљи.

19. Сва ће се земља разбити, сва ће се земља распасти, сва ће се земља усклодевати.

20. Сва ће се земља љубати као пи-

твој.

11. И размахнуће рукама својим сред ветра, као што размахује пливач да плава, и обориће охолост његову мишлицама руку својих.

12. И град и високе зидове твоје сносиће, обориће, баћиће на земљу у прах.

ГЛАВА 26.

Тада ће се превати ова цјесма у земљи Јудиној: имамо тврда града; зидови су и ошкон пасење.

2. Отворите врата да уђе народ праведни, који држи вјеру.

3. Ко се тебе држи, чуваш га једнако у миру, јер се у тебе туди.

4. Уздате се у Господа до вијека, јер је Господ Господ вјечна ствјена.

5. Јер понижује оне који наставају на висини, град високи обара, обара га на земљу, обраћа га у прах.

6. Те га гвази нога, ноге убогих, стопава невољнијех.

7. Пут је праведнију прав, ти равнини стају праведноме.

8. И на путу судова твојих, Господе, чекамо те; твоје име и твој спомен жуан душа.

9. Душом својом жудим тебе ноћу, и духом својим што је у мени тражим, и те јутром; јер кад су судови твоји на земљи, уче се правди који живе у васиљени.

10. Ако се и помлаује безбожник, не учи се правди; у земљи најправеднијој чини безаконе и не гледа на величанство Господње.

11. Господе! рука је твоја високо подигнута, а они не виде; видјеће и поспрамиће се од ревности за народ, и отањ ће прождријети неспријатеље твоје.

12. Господе! нама неш дати мир, јер сва дједа наша ти си нам учинио.

13. Господе Боже наш, господарише над нама господари други осим тебе, али само тобом поминамо име твоје.

14. Помријеше, не ће оживјети, мртви будући не ће устати, јер си их ти похотио и истрјебио, и затрпо сваки спомен њихов.

15. Господе, умножи си народ, умножи си народ и прославио си се, али си их затпао на све крајеве земаљске.

16. Господе, у невољи тражише те,

изливаше покорну молитву кад си их карао.

17. Као трудна жена кад хоће да се породи па се мучи и виче од бола, тако објасмо ми пред тобом, Господе!

18. Затрудњесмо, мучисмо се да родимо, и као да родисмо вјетар, никакво не помогосмо земљи, нити падоше који живе у васиљени.

19. Оживјеће мртви твоји, и моје ће мртво тијело устати. Пробудите се, и превате који станујете у праху; јер је твоја роса роса на трави, и земља ће измењути мртваце.

20. Хајде народе мој, уђи у кидијети своје, и заључај врата своја за собом, прикриј се за час, докле прође гњев.

21. Јер, гле, Господ излази из мјеста својег да походи становнике земаљске за безаконе њихово, и земља ће открити крви своје нити ће више покривати побјенијех својих.

ГЛАВА 27.

Тада ће Господ пократи мачем својим љутијем и великим и јаким левјатана, црну змију, и левјатана, кривуљасту змију, и убиће змаја који је у мору.

2. Тада превате о винограду који рађа црвенијем вином:

3. Ја Господ чувам га, у снаго доба заљенају га дан ноћ чувају га да га ко не општеги.

4. Нема гњева у мене; ко ће ставити у бој на супрот мени чваљ и грње? ја ћу показати и спалити све.

5. Или нека се ухвати за сиду моју да учини мир са мнош; учиниће мир са мнош.

6. Једном ће се укоријенити Јаков, процвјетаће и урастаи Израјљ, и напћуће васиљену плодом.

7. Је ли га ударио онако како је ударио оне који њега ударише? је ли га убио онако како су убијени они које је убио?

8. С мјером га је карао, кад га је одбацио, кад га је одино силнијем вјетром својим источнијем.

9. За то ће се тијем очистићи безаконе Јаковљено и то ће бити сва корист што ће се узети грјех његов кад све камење олтарно разметне као раздробљено гречно камење и не буде више гађена ни сунчанијех ликова.

10. Јер ће тврди град опустјети и биће стан остављен и занемарен као пустиња; онда ће пасти теле и овчаре. 11. Када се посуше гране, подомиће се; зене ће долазити и ложити их на огњак. Јер је народ неразуман; за то га не ће жалити који га је створио, и који га је саздао не ће се смилovati на њ.

12. У то ће вријеме Господ овјидити обале ријеке до потока Мисирскога, а ви, синови Израљевни, сабраћете се један по један. 13. И тада ће се затрубити и велику трубу, и који се бјеху изгубили у земљи Асириској и који бјеху заглавни у земљу Мисирску, доћи ће и клањаће се Господу на светој гори у Јерусалиму.

ГЛАВА 28.

Тешко гиздаване вијешцу пијаница Јеерковљех, увелом цвијету краснога накита њихова, који су уврх роднога дола, пијани од вина!

2. Где, у Господу има неко јак и силан као пљусак од града, као олуја која све ломи, као поплава силне војске, која навали, обориће све на земљу ружом.

3. Ногама ће се изгавјати гиздави вијешца, пијанице Јеерковеве.

4. И увели цвијет краснога накита њихова, што је уврх роднога дола, биће као воће узрело прије љета, које чим ко види, узме у руку и поједе.

5. У оно ће вријеме Господ над војскама бити славна круна и дичан вијешца остатку народа својега,

6. И дух судав ономе који сједи да суди, и сила онима који узбијају бој до врата.

7. Али се и они заносе од вина, и посрћу од силонита пића; свештеници и пророк заносе се од силонита пића, освојило их је вино, посрћу од силонита пића, заносе се у пророковању, спогичу се у суђењу.

8. Јер су сви столови пуни бљувотине и нечистоте, нема мјеста чиста.

9. Кога ће учити мудрости, и кога ће упутити да разумије науку? Дјецу којој се не даје више млијеко, која су одбијена од сисе?

10. Јер заповијест по заповијест, за-

кор и вим? и не меће ли пшеницу на најбоље мјесто, и јечам на угодно мјесто, и крушике на његово мјесто?

26. И Бог га ветов учи и упућује како ће радити.

27. Јер се гракор не врше браном, ни ти се товаче колски обрће по вилу, него се цићеном млати гракор и вим пругом.

28. Пшеница се врше, али не ће једнако вријети ничи ће је сатрти током колски ни зупцима раздробити.

29. И то долази од Господа над војскама, који је диван у савету, велики у мудрости.

ГЛАВА 29.

Тешко Арилу, Арилу, граду гдје је старо Давид. Долајте годину на годину, нека кољу жртве празничне.

2. Али ћу притјеснити Арилу, и биће жалост и туга, јер ће ми бити као Арилу.

3. Јер ћу те опколити војском, и стегнућу те опколпима и подигнућу супрот теби куле.

4. Те ћеш оборен говорити са земље и из праха ћеш мучалити, и глас ће ти бити са земље као у бајача и из праха ћеш шапћући говорити.

5. А мноштво непријатеља твојих биће као ситан прах и мноштво насилника као пљева кад се размеће; и то ће бити за час, из ненаде.

6. Господ над војскама походиће га громом и трусом и хуком великом, вихором и буром и пламеном отьвешајем који прождиће.

7. И мноштво свијех народа који војују на Арилу и сви који ударају на њ и на зидове његове и који га притјешњују, биће као утвара пољна у сну.

8. Биће као кад гладан сн да једе, на кад се пробуди а душа му празна; или кад сн један да пије, на кад се пробуди, а он изнемогао и душа му жедна; тако ће бити мноштво свијех народа што војују на гору Сионску.

9. Станите и чудите се; вапјите и вичите: пијани су, али не од вина; поспрћу, јер не од силонита пића.

10. Јер је Господ излио на вас дух тврдога сна и затворио вам очи,

ослјепио пророне и видиоце, главаре ваше.

11. И свака утвара биће вам као ријечи у запечаћеној књизи, коју даду човеку који зна читати говорени: читат га; а он рече: не могу, јер је запечаћено.

12. Или да даду књигу ономе који не зна читати говорени: читат га; а он рече: не знам читати.

13. За то рече Господ: што се овај народ приближује устима својима и уснама својим поштује ме, а срце им далеко стоји од мене, и страх којим ме се боје заповијест је људска коју су научени.

14. За то ћу ово још радити чудесно с тијем народом, чудесно и дивно, и мудрост мудријех његовијех погнуће и разума разумнијех његовијех нештаће.

15. Тешко онима који дубоко свиравају од Господа намјеру, који раде у мраку и говоре: ко нас види? и во нас зна?

16. Наоване мисли ваше нијесу ли као као лончарски? Говори ли дјело за онога који га је начинио: није ли начинио? и лонац говори ли за онога који га је начинио: не разумије?

17. Не ће ли се до скоро и Ливан претворити у поље, и поље се узимати за шуму?

18. И у тај ће дан глухи чути ријечи у књизи, и из таме и мрака видјеће очи слјепијех.

19. И кротки ће се веома радовати у Господу, и ништи између људи веселиће се са свеца Израљева.

20. Јер наследника не ће бити, и нештаће подсмјевача, и истријебиће се сви који гледају да чине безаконе,

21. Који откривају човјек за ријеч, и мећу замку ономе који кара на вратима, и обарају праведнога лажу.

22. За то Господ, који је откушио Аврама, овако говори за дом Јаковљев: не ће се више Јаков постиједити, ниће ће му лице поблједјети.

23. Јер кад види усред себе дјелу своју, дјело руку мојих, тада ће они светити име моје, светиће свеца Јаковљева и бојаће се Бог Израљева.

24. И који лутају духом орауниће се, и викачи ће прилити науку.

ГЛАВА 30.

Тешко синовица одметницима, говори Господ, који састављају намјере које нијесу од мене, заклањају се за заклон који није од мога Духа, да домаћу гријех на гријех;

2. Који слазе у Мисир не питајући Фараоновог и да се заклоне под сјеном Мисирских;

3. Јер ће вам сила Фараонова бити на срамоту, и заклон под сјеном Мисирских;

4. Јер кнезови његови бише у Сиону, и посланици његови дођоше у Ханес;

5. Али ће се сви посрамити с народом, који им не ће помоћи, нити ће им бити на корист ни на добит, него на срамоту и на поругу;

6. Товар ће бити на стоци јужној: у земљу гаје је невоља и мук, гаје су лавови и лавињи, гује и змајевни огњени крилати, однијеће благо своје жарцима на раменима и богатство своје камелима на грбима, к народу који не ће помоћи;

7. Јер ће Мисирци узаму и на правно помагати; за то вичем о том: јачина им је да сједи с миром;

8. Сада иди, напниши ово пред њима на даштицу, напниши у књазу, да остане за времена која ће доћи, до вијек;

9. Јер су народ непокоран, синови лажљиви, синови који не ће да слушају зајона Господњег;

10. Који говоре видницима: немојте виђати, и пророцима: немојте нам проговати што је право, говорите нам миле ствари, пророкујте пријевару;

11. Сврните с пута, одступите од стазе, нека нестане испред нас свеца Израјљева;

12. За то овако вели светац Израјљев: кад одбацујете ову ријеч, и уздасте се у пријевару и опачину и на њу се ослањате,

13. За то ће вам то безакље бити као пуцотина у зиду који хоће да падне, која издиже зид високо, те се нагло у један пут обори;

14. И разбиће га као што се разбија разбијен суд лонарски, не жали се, те се не нађе ни пријена кад се разбија,

бије да умеш отња с огњашта или да захватиш воде из јаке;

15. Јер овако говори Господ Господ, светац Израјљев: ако се повратите и будете мирни, избавићете се, у миру и уздању биће сила ваша; али ви не ћете;

16. Него говорите: не; него ћемо на коњама побјећи. За то ћете бјежати, Похаћемо брзе коње, бјегаћете брзи који ће вас тијрати;

17. Бјежаће вас тисућа кад један поиче; кад повичу петорица, бјегаћете сви, докле не останете као окресано дрво наврх горе и као застава на хуму;

18. А за то чека Господ да се смиљде на вас, и за то ће се узвијати да вас помиљде; Јер је Господ праведан Бог; благо свјема који га чекају;

19. Јер ће народ наставати у Сиону, у Јерусалиму; не ћеш више плавати, докста ће те помловати кад повичеш; чим те чује, одазваће ти се;

20. Премад ће вам Господ дати хљеба тужнога и воде невољичке; али ти се више не ће узимати учитељи твојих, него ће очи твоје гледати учитеље твоје;

21. И уши ће твоје слушати ријеч иза тебе гдје говори: то је пут, идите њим, ако бисте срнули на десно или на лијево;

22. И опрзните посребрне ликове своје резаве и златно одијело ликована ленијех, и баците их као нечистоту, и рећи ћеш им: одлазите;

23. И даће дјаж сјемени твојему које је поснјеш на њиви, и хљеб од рода земљскога биће обилат и сит; тада ће стока твоја пасти на пашу пространој;

24. Волови и магарци, што раде земљу, јешће чисту зоб онајану лопатом и ршетом;

25. И на свакој гори високој и на сваком хуму високом биће извори и потоци, кад буде покоље велики, кад попадају куле;

26. И свјетлост ће мјесечна бити као свјетлост сунчана, а свјетлост ће сунчана бити седам пута већа, као свјетлост од седам дана, кад Господ завије улом народу својему и испријели ране које му је задио;

27. Гле, име Господње иде из далека, гнев његов гори и врло је тежак;

усне су му пуне златине и језик му је плавајући избавиће, и облазећи сачуваће;

28. А дух му је као поток који плави и допире до града, да расије народом да онда у ништа, и биће у чезу; ствара народима узда која ће их чинити да лутају;

29. Преваћете као ноћу у очи правдива, и веселићете се од срца као овај који иде са свираком на гору Господњу, и ступише Израјљевци;

30. И Господ ће пустити да се чује маше руком својом златијем гњевом и пламеном огњенијем који прождире, с растом и са силнијем дождем и с градом;

31. Јер ће се од гласа Господњег престасти Асирца, који је био палицом; 32. И куда год прође палица поуздања, којом ће Господ навалити на њ, биће бубњи и гусале, и ратовима жетовних ратоваће на њих;

33. Јер је већ приправљен Говест, и сам цару приправљен је, начинио је дубок и широк; мјеста, огња и дрва има много; дух Господњи као поток ступорни упадиће га;

ГЛАВА 31.

Тешко онима који иду у Мисир за помоћ, који се ослањају на коње, и уздају се у кола што их је много, и у коњацима на свеца Израјљева и не траже Господа;

2. Али је и он мукар, и навући ће злато, и не ће порећи своје ријечи, него ће устати на дом неваљалијех лудих и на оне који помажу онима који чине безакље;

3. А Мисирци су људи а не Бог, и коњи су њихови тјерало а не дух; и за то ће Господ махнути руком својом, те ће пасти помагач, паиће и онај коме помаже; и сви ће заједно погинути;

4. Јер овако ми рече Господ: као што лав и лавић риче над лавом својим, и ако се и свиче на њ мноштво пастира, он се не плаши од више њихове нити се покорава на буку њихову, тако ће Господ над војскама сићи да војује за гору Сионску и за хум Ђезин;

5. Као птине крилати Господ ће над војскама заклањати Јерусалим, и заклањати

кнезовима Израјљевима!

7. Јер ће у онај дан сваки одбацити идоле своје сребрне, и златне своје идоле, које вам руке ваше начинише на гријех;

8. И Асирца ће пасти од мача не човјечијег, и мач не човјечиј појешће га, и бјежаће испред мача, и младићи ће његови плаћати данак;

9. И ступиће његова проћи од страна, и кнезови ће се његови препастати од заставе, вели Господ, чији је огњав на Сиону и пећ у Јерусалиму;

ГЛАВА 32.

Блао, цар ће царовати право и кнезови ће владати по правди;

2. И човјек ће бити као заклон од вјетра, и као уточиште од поплаве, као потоци на суху мјесту, као сјен од велике стјиге у земљи сасушеној;

3. И очи онијех који виде не ће бити заслањене, и уши онијех који чују слушаће;

4. И срце неразумнијех разумјеће мудрост, и језик мутавијех говориће брзо и разговјетно;

5. Неваљалац се не ће више звати кнез, нити ће се тврдица називати подашњијем;

6. Јер неваљалац о неваљалству горадећи лицемјерно и говорехи на Бога лаже, да испразни душу гладному и напој једному да узме;

7. И исправе тврдицине зле су; смишља лугавштинне да затре ниште ријечица лажнијем и кад сиромаш говори право;

8. Али кнез смишља кнежевски, и устаје да ради кнежевски;

9. Устајите, жене мирне, слушајте глас мој; кћери безбрижне, чуће ријечи моје;

10. За много година бићете у сметњи, ви безбрижне; јер не ће бити бербе, и сабрање не ће доћи;

11. Стрпите се, ви мирне; држите, ви безбрижне, свуците се, будите толме, и принашите око себе *кострумет*;

12. Бљући се у прси за лавицијем њивама, за роднијем чокотима.

13. Трње и чкаљ никнуће на земљи народа мојега, и по свијем кућама несадијем, у граду веселом.
14. Јер ће се дворови оставити, врата градаке нестане; куле и стражаре поставе пејане до вијека, радост дивља магарцима и паша стадима.
15. Докле се не измине на нас дух с висине и пустиња постане њива а њива се стане узимати за шуму.
16. Тада ће суд становити у пустињи, и правда ће стајати на њиви.
17. И мир ће бити дјело правде, што ће правда учинити биће покој и безбедност до вијека.
18. И мој ће народ сједјети у миру у стану и у шаторима поузданијем, на почивалиштима тихим.
19. Али ће град пасти на шуму, и град ће се врло синзити.
20. Благо вама који сијете поврај савезе воде, и пуштате волове и магарце.

ГЛАВА 33.

- Тешко теби, који пустошиш а тебе не пустоше, и који чиниш невјеру а теби се не чини невјера; кад престанеш пустиш, бићеш опустошен, кад престанеш чинити невјеру, чиниће ти се невјера.
2. Господе, смиљу се на нас, тебе чекамо; буди им мишица свако јутро, и спасене наше у невоља.
3. Народи побјегосе од јаке вике, расијаше се народи што се ти подиже.
4. И попућиће се плајен ваш као што се куле гусјенице, скочиће на њ као што свачу скаваци.
5. Узвишен је Господ, јер настана на висини; напуниће Сион суда и правде.
6. И тврђа времена твојега, сила спасања твојега биће мудрост и знање; страх Господњи биће благо твоје.
7. Ето, јуваци њихови вичу на пољу, и посланци мирни плачу горко:
8. Путови опустјеше, путови не путују; поквари уговор, одбаци градове, не мари за човјека.
9. Земља тужи и чезне, Ливан се стиди и вене, Сион је као пустиња, Вавај и Кармил огољеше.
10. Сада ћу устати, вели Господ, сада ћу се узвишати, сада ћу се подићи.
11. Затрудњешете сламом, родићете

ГЛАВА 34.

- Приступите, народи, да чујете; пакизте, народи; нека чује земља и што је у њој, васиљена и што се год рађа у њој.
2. Јер се Господ разгневисо на све народе, и разљутио се на сву војску њихову, затрће их, предаће их на поклоб.
3. И побјени њихово башице се, и од мртваца њиховијех дивљаће се смрад и горе ће се распилнати од крви њихове.
4. И сва ће се војска небеска растопити, и савиће се небеса као књига, и сва војска њихова попадаће као што пада лист с внове лозе и као што пада са смокве.
5. Јер је опојен на небу мач мој, ево, сићи ће на суд на Едомце и на народ који сам проклео да се затре.
6. Мач је Господњи пун крви и тован од претилине, од крви јагњеве и јарвице; од претилине бубрега овујски; јер Господ има жртву у Восуру и велико клање у земљи Едомској.
7. И једнорози ће сићи с њима и јуваци с биковима; земља ће се њихова опити од крви и прах ће њихов утрити од претилне.
8. Јер ће бити дан освете Господње, година плаћања, да би се осветио Сион.
9. И потоци ће се њезини претворити у смолу, и прах њезин у сумпор, и земља ће њихова постати смола разгорела.
10. Не ће се гасити ни вољу ни даву, до вијека ће се дивати дим њезин, од кољена до кољена остаће пушта, нико не ће прслазити преко ње до вијека.
11. Него ће је васиљидити тем и љуз, сова и гавран населиће се у њој, и Гобриол ће растегнути преко ње уже погуби и мјерила пустоши.
12. Пламени њезине знаће да парјују, али не ће бити ни једнога, и сви ће њезови њезини отићи у ништа.
13. И трње ће изникнути у дворима њиховијем, коприва и чкаљ у градовама њиховијем, и биће стан змајевинама и васиљевима.
14. И сретаће се дивље звијери с буљинама, авети ће се довикивати, ондаје уздисање бјежање.

ГЛАВА 35.

- Радоваће се томе пустиња и земља сасушена, веселиће се пустош и прорјетати као ружа.
2. Прорјетаће обилно, и веселиће се радујући се и попијевајући; слава Ливанска даће јој се и красота Кармилска и Сионска; та ће мјеста видјети славу Господњу, красоту Бога нашега.
3. Узрјетиће клонуде руке, и вољена изнемогла утврдиће.
4. Репице онима војима се срце утврдило. охрабриће се, не боје се; ево Бога нашега; освета иде, плата Божија, сам иде, и спашиће вас.
5. Тада ће се отворити очи слијепима, и уши глухима отвориће се.
6. Тада ће хромац скакати као јелен, и језик њиховога црваће, јер ће у пустињу проврети воде и потоци у земљи сасушеној.
7. И сухо ће мјесто постати језеро, и земља сасушена извори водени, у стану змајевском, по долама њиховијем, биће трава, трска и сити.
8. И ондаје ће бити насап и пут, који ће се звати свети пут; не ће ићи по њему нечисти, него ће бити за њих; ко узиде њим, ни луд не ће зајм;
9. Не ће ондаје бити лав, и љута звијер не ће ићи по њему, нићи ће се ондаје наћи, него ће ходити неваљени.
10. И воје иступи Господ, вргатиће се и доћи ће у Сион црвајући, и вјерна ће радост бити над главом њиховом, доубиће радост и веселије, а жалост и уздисање бјежање.

ГЛАВА 36.

Цетрнаесте године царовања Језекијаски на подиже се Сенахирим цар Асирски на све тврде градове Јудине, и узе их.

2. И посла цар Асирски Равсак из Лакиса у Јерусалим к цару Језекији с великом војском; и он стаде код јаза горњег Језера на путу код поља бједарева.

3. Тада изиде к њему Елијаким син Хелкијин, који бијаше над двором, и Сомна писар и Јоак син Асафов паметар.

4. И рече им Равсак: кажите Језекији: овако каже велики цар, цар Асирски: какава је то узданица у коју се уздаш?

5. Да речем, али су празне ријечи, да имаш свијета и силе за рат. У што се дакле уздаш, те си се одметнуо од мене?

6. Гле, уздеш се у штап од грске слома, у Мисир, на који ако се ко наслони, уни ће му у руку и прободне је; таки је Фараон цар Мисирски свијета који се уздају у њ.

7. Ако ли ми речеш: уздамо се у Господа Бога својега; није ли то онај који је висине и олтаре оборио Језекија и заповједио Јуди и Јерусалиму: пред овјем олтаром клањајте се?

8. Хајде затечи се мојему господару цару Асирском, и дају ти двије тисуће коња, ако можеш добавити који ће јачати.

9. Како ћеш дакле одбити и једнога војводу између најмањих слуга господара мојега? Али се ти уздаш у Мисир зв кола и коњанке.

10. Сврх тога, еда ли сам ја без Господа дошао на ово мјесто да га затрем? Господ ми је рекао: иди на ту земљу, и затри је.

11. Тада Елијаким и Сомна и Јоак рекосе Равсак: говори слугама својим Сирски, јер разумијемо, а немој нам говорити Јудејски да слуша народ на зиду.

12. А Равсак рече: еда ли ме је господар мој послао ка господару твојему или к теби да кажем ове ријечи? Није ли к теби Јудима, што сједе на зиду, да једу своју нечијст и да пију своју мограду с вама?

13. Тада стаде Равсак и повика иза гласа Јудејски и рече: чујте ријечи великога цара Асирскога.

14. Овако каже цар: немојте да вас нара Језекија, јер вас не може набавити.

15. Немојте да вас наговори Језекија да се поуздате у Господа, говорећи: Господ ће нас избавити, овај се град не ће дати у руке цару Асирском.

16. Не слушајте Језекије; јер овако каже цар Асирски: учините мир са мном и ходите к мени, на једите сваки са свога чокога и сваки са своје смокве, и пијте сваки из својега студенца.

17. Докле не дођем и однесем вас у земљу као што је ваша, у земљу обилну житом и вином, у земљу обилну хљебом и виноградама.

18. Немојте да вас нара Језекија говорећи: Господ ће нас избавити. Је ли који између богова других народа избавио своју земљу из руке цара Асирскога?

19. Где су богови Ематски и Арфадски? где су богови Сефаримски? Јесу ли избавили Самарју из мојих руку?

20. Који су између свијех богова овајих земља избавили земљу своју из моје руке? а Господ ће избавити Јерусалим из моје руке?

21. Али они мучаху, и не одговорисе му ни ријечи, јер цар беше заповједио и рекао: не одговарајте му.

22. Тада Елијаким син Хелкијин, који бијаше над двором, и Сомна писар и Јоак син Асафов, паметар, дођоше к Језекији раздрвши хаљине, и казаше му ријечи Равсакове.

ГЛАВА 37.

А кад то чу цар Језекија, раздрже хаљине своје и веза око себе костријет, па отиде у дом Господњи.

2. И посла Елијакима, који бијаше над двором, и Сомну писара и најстарије свештенике обучене у костријет к Исаји пророку сину Амосову.

3. И рекосе му: овако вели Језекија: ово је дан невоље и кара и руга, јер припреше дјела до порођаја, а немојте да се роде.

4. Да ако је чуо Господ Бог твој што рече Равсак, којег посла цар Асирски господар његов да ружи Бога живи-

бога и да га вријеђа ријечима које је чуо Господ Бог твој; помоли се за оставку твоју и за спасије твоје.

20. И за то, Господе Боже наш, избави нас из руку његових, да познату сва царства на земљи да си ти сам Господ.

21. Тада посла Исаја син Амосов к Језекији и поручи му: овако вели Господ Бог Израјелев: услудио сам за што си ми се молио ради Сенахирима цара Асирскога.

22. Ово је ријеч коју изрече Господ за њ: руга ти се и подсмјива ти се дјевојка, кћи Сионска, за тобом маше главом кћи Јерусалимска.

23. Кога си ружио и худило? и на кога си подигао глас? и подигао у височи своје? На свеца Израјелјева.

24. Прeko слуга својих ружио си Господа и рекао си: с мноштвом кола својих издох на високе горе, на стране Диванске, и посеђи ћу високе кедре његове и лијене јеле његове, и доћи ћу на највиши крај његов, у шуму његова Кармила.

25. Ја сам копао, и шио воду, и испушио сам стопана својим све поточе градова.

26. Нијеси ли чуо да ја то одавна чиним и од ископа да сам тако уредим? сада пуштам то, да прегратиш тврде градове у путе гомила.

27. За то који у њима живе изнемогуше, укланише се и сметосе се, пошаше као трава пољска, као зелена трава, као трава на кроновима, која се суши прије него sazри.

28. Знам сјеђење твоје и подлажење твоје и долажење твоје и како бјесниш на ме.

29. Јер бјесниш на ме, и твоја објест дође до мојих ушију, за то ћу метнути брњицу своју на поздраве твоје, и узду своју у губицу твоју, па ћу те одвести наград путем којим си дошао.

30. А теби ово нека буде знак: јешће те ове године што само од себе роди, а друге године што опет само од себе роди; а треће године сијте и жавите и садите винограде и једите род из њих.

31. Јер остатак дома Јудина, што остави, опет ће пустити жалне сада и родити овог.

32. Јер ће из Јерусалима изаћи остатак, и из горе Сиона, који се сатувају.

вога и да га вријеђа ријечима које је чуо Господ Бог твој; помоли се за оставку твоју и за спасије твоје.

6. И рече им Исаја: овако реците господару својем: овако вели Господ: не плаши се од ријечи које си чуо, којима худаше на ме слуге цара Асирскога.

7. Ево, ја ћу пустити на њ дух, те ће чути глас и вратити се у своју земљу, и учинићу да погине од меча у својој земљи.

8. И тако вративши се Равсак нађе цара Асирскога гдје бије Ливну, јер беше чуо да је отишао од Лакиса.

9. А он чу за Тираку цара Хускога гдје казаше: иде да се бије с тобом. И чуши посла посланике к Језекији говорећи:

10. Овако реците Језекији цару Јудину: немој да те нара Бог твој, у којег се уздаш говорећи: не ће се дати Јерусалим у руке цару Асирском.

11. Ето, чуо си шта су учинили царевни Асирски свијем земљама потрвни их са свијем; а ти ли ћеш се избавити?

12. Јесу ли народи велики сагрше они који избавише богови својеви Госпаце, Харанце, Ресеве и синове Едејеве који бијаху у Теласару?

13. Гдје је цар Ематски и цар Арфадски и цар од града Сефарима, од Ене и Аве?

14. А кад Језекија прими књигу из руке посланика и прочита је, отиде у дом Господњи, и разви је Језекија пред Господом.

15. И помоли се Језекија Господу говорећи:

16. Господе над војскама, Боже Израјелев, који сједиш на херувимима, ти си сам Бог свијем царствима на земљи, ти си створио небо и земљу.

17. Пригни, Господе, ухо своје и чуј; отвори, Господе, очи своје и види; чуј све ријечи Сенахирима, који посла да ружи Бога животога.

18. Истина је, опустошили су царевни Асирски све оне народе и земље њихове.

19. И побацили су богове њихове у отањ, јер не бијаху богови, него дјело

Ревност Господа над војскама учиниће те.

33. За то овако вели Господ за цара Асирскога: не ће ући у овај град, ни ти ће бацити амо стрјелу, не ће се примаћи к њему са шпиглом, ни ти ће ископати окопа око њега.

34. Вратиће се путем којим је дошао, а у град овај не ће ући, вели Господ.

35. Јер ћу бранити тај град и сахрану га себе ради и ради Давида слуге својега.

36. Тада изиде анђео Господњи и поби у околу Асирског сто и осамдесет и пет тисућа; и кад усташе у јутру, а то се сами жртвали.

37. Те се подиже Сенахирим цар Асирски, и отиде, и вративши се оста у Ниневии.

38. И кад се влањаше у дому Нисрова бога својега, Адрамелех и Сарасар синови његови убише га мачем, а сами побјегоше у земљу Араратску, и на његово се мјесто зацари Есардон син његов.

ГЛАВА 38.

У то вријеме разбоље се Језекија на смрт; и дође к њему пророк Исаја син Амосов и рече му: овако вели Господ: нареди за кућу своју, јер ћеш умријети и не ћаш остати жив.

2. А Језекија се окрете лицем к зиду, и помоли се Господу,

3. И рече: ок, Господе, опомени се да сам једнако ходио пред тобом вјеровно и с цијелијем срцем, и творио што је теби угодно. И плава Језекија веома.

4. Тада дође ријеч Господња Исаји говорити:

5. Иди и реци Језекији: овако вели Господ Бог Давида оца твојега: чуо сам молитву твоју, и видео сам сузе твоје, ово додају ти вијеку петнаест година.

6. И избавићу тебе и овај град из руке цара Асирскога, и бранићу овај град.

7. И ово нека ти буде знак од Господа да ће учинити Господ што је рекао.

8. Ево ја ћу вратити сјен по кољенима по којима је спао на сунчаницу Ахазову натраг за десет кољеница.

И врати се суше за десет кољеница по којима бијаше спао.

9. Ово написа Језекија цар Јудин кад се разбоље, и оздрави од болести своје:

10. Ја ревах, кад се прејеклоше дани моји: идем к вратима гробнице, узе ми се остатак година мојих.

11. Рекох: не ћу видјети Господа Господа у земљи живих, не ћу више видјети човјека међу онима који стању на свијету.

12. Вијек мој прође и пренесе се од мене као шатор пастирски, прејекло живот свој као теча, одсјећи ће ме од осунутка; од јутра до вечера учинићеш ми крај.

13. Мишљах за јутра да ће као лав потрајати све кости моје; од јутра до вечера учинићеш ми крај.

14. Пиштах као жаро и као ластавица, уках као голубица, они ми ишчиљеше гмџајући горе: Господе, у невољи сам, облакшај ми.

15. Шта да речем? Он ми каза, и учини. Проживићу све године своје по јаду душе своје.

16. Господе, о том се живи, и у том је свему живот духа мојега, испуцјело си ме и сачувао у животу.

17. Ево, на мир дође ми љут јад; али теби би мило да извучеш душу моју из јама погибали, јер си бадио за леђа своја све гријехе моје.

18. Јер не ће гроб тебе славити, не ће те смрт хвалити, и који сићу у гроб не надају се твојој истини.

19. Живи, живи, они ће те славити као ја данас; отац ће синовиња јављати истину твоју.

20. Господ ме спасе, за то ћемо превати пресме моје у дому Господњем док смо год живи.

21. А Исаја бјеше рекао да узму граду сухих смовања и привију на оток, те ће оздравити.

22. И Језекија бјеше рекао: шта ће бити знак да ћу отићи у дом Господњи?

ГЛАВА 39.

У то вријеме Меродах Валадан, син Валаданов, цар Вавилонски, посла вјештаку с даром Језекији; јер бјеше чуо да је био болестан и оздравно.

2. И Језекија се обрадова томе, и по-

8. Суши се трава, цвјет онада; али ријеч Бога нашега остаје до вјекова.

9. Изиди на високу гору, Сионе, који јављах добре гласе; подигни славојављаш свој, Јерусалиме, који јављаш добре гласе; подигни славојављаш свој, Јерусалиме, који јављаш добре гласе; подигни, не бој се. Кажи градовина Јудинијем: ево Бога вашег.

10. Ево, Господ Бог иде на јакога, и мишица ће његова обладати њим; ево плава је његова код њега и дјело његово пред њим.

11. Као пастер шаће стадо своје; у наручје своје сабраће јагавце, и у бодрања ће их носити, а дојилац ће водити пољако.

12. Ко је измјерио воду грстима својим и небеса прејерио пећу? ко је мјером измјерио прах земаљски, и гомере измјерио на мјерила и брегове на потег?

13. Ко је управљао дух Господњи? или му био савјетник и научио га?

14. С ким се је договарао и ко га је разумео и научио путу суда, и научио га знању и показао му пут разума?

15. Где, народи су као кал из вјијадара, и као прашка на мјерилама броје се; где, премјешта острава као прањак.

16. Ни Ливан не би био доста за огача, и животиње његове не би биле доста за жртву пљенцију.

17. Сви су народи као ништа пред Богом, мање него ли ништа и таштина вриједи му.

18. С ким ћете дакле изједначити Бога? и казу ћете му прилику наја?

19. Умјетник лије лик, и златар га позлађује, и верижнице сребрне лије.

20. А ко је сиромаш, те нема шта пријети, бира дрво које не трукне, и тражи вјешта умјетника да начини резан лик, који се не помиче.

21. Не знате ли? не чујете ли? не казује ли вам се од искона? не разумијете ли од темеља земаљских?

22. Он сједи над кругом земаљским, и њени су му становници као сивкави; он је разастрио небеса као пљавно и разалео их као шатор за стан.

23. Он обраћа кнезове у ништа, судије земаљске чини да су као таштина.

24. Као да нијесу посађени ни посадјени, и као да им се стабло није узорајенало у земљи, чил дуге на њих, посахну, и вихор као пљеву разнесе их.

ГЛАВА 40.

Трешите, трешите народ мој, говори Бог ваш.

2. Говорите Јерусалиму љубавно, и јављајте му да се наврши рок његов, да му се безаконе опростило, јер је примао из руке Господње двојном за све гријехе своје.

3. Глас је некога који виче: приправите у пустињи пут Господњи, поравните у пустоши стазу Богу нашему.

4. Све долине нека се повисе, и све горе и бретови нека се слегну, и што је вршно нека буде право, и неравна мјеста нека буду равна.

5. И јавиће се слава Господња, и свиња ће тјерало видјети; јер уста Господња говорише.

6. Глас говори: вичи. И рече: шта да вичем? Да је свако тјерало трава и све добро његово као цвјет пољски.

7. Суши се трава, цвјет опада кад дух Господњи дуне на њ; доиста је народ трава.

25. С какв ћеће ме дакле изједначити да бих био као он? вели свети.

26. Подигните горе очи своје и видите; ко је то створио? ко изводи војску света тога на број и зове свако по имени, и велике ради силе његове и јаке моћи не изостаје ли једно?

27. За што говоритиш, Јакове, и кажеш, Израилу: сакривен је пут мој од Господа, и ствар моја не излази пред Бога мојега?

28. Не знаш ли? нијеси ли чуо да Бог вјечни Господ, који је створио крајеве земаљске, не устаје нити се утрђује?

29. Разуму његову нема мјере.

30. Он даје снагу уморноме, и нејакоме умножава крјеност.

31. Дјеца се море и суштају, и младићи падају;

32. Али који се надају Господу, добијају нову снагу, подижу се на крилима као орлови, трче и не суштају; ходе и не море се.

ГЛАВА 41.

Умукните преда мном, остра; и народи нека се потријеше, нека приступе, и тада нека реку: хајдемо да се судимо.

2. Ко је подигао правду с истопа? ко је дозвао да иде за њим устопа? ко јој је поворио народе и дао јој власт над царевима и учинио те су као прах мачу везину и као развијана пљева дугу везину?

3. Пота их, прође мирно путем, којим не бреше ходи ногама својим.

4. Ко је урадио и учинио то? и зове нараштаје од некова? Ја, Господ, први и пошљедњи, ја исти.

5. Видјеште остра и улашнше се, крајеви земаљски задркташе, приближише се и докоше.

6. Један другом помагаше, и брату својему говораше: буди храбар.

7. Дрвођеља храбраше заједно; који је на наковњу, говораше: Добро је за стајање. И притрђиваше клинцима да се не помиче.

8. Али ти, Израилу, слуго мој; Јакове, којег изабрах, сјеме Аврама притрђедља мојега!

9. Ти, којег узех с крајева земаљских, и између избраних њезинијех

дознах те, и рекох ти: ти си мој слуга, ја те изабрах, и не одбацих тебе;

10. Не бој се, јер сам ја с тобом; не плаши се, јер сам ја Бог твој; узријешу те и помоћи ћу ти, и подупријешу те десницом правде своје.

11. Гле, постидјеше се и посрамнише се сви који се луте на тебе; биће као ништа и изиђуће противници твоји.

12. Потражићеш супарнике своје, али их не ћеш наћи, биће као ништа, и који војују на те, нестаће их.

13. Јер ја Господ Бог твој држим те за десницу, и кажем ти: не бој се, ја ћу ти помагати.

14. Не бој се, првићу Јаковљев, народи Израелљев, ја ћу ти помагати, говори Господ и избавитељ твој, светац Израелљев.

15. Гле, учинићу те да будеш као справа за вршење нова са зупцима: вршићеш ћеш горе и сатрћеш их, и брда ћеш обратити у пљеву.

16. Вршићеш их, и вјетар ће их одвијети и вихор ће их расути, а ти ћеш се веселити у Господу и хвалићеш се сваким Израелљевимјем.

17. Сиромаше и убоге, који траже воде а не воде, којима се језик осушио од жеђи, њих ћу усластија у Господу, ја Бог Израелљев не ћу их оставити.

18. Отворићу ријечу на висовима, и изворе у сред долина, пустићу ћу обрвнати у језеро водено, и suhu земљу у изворе водене.

19. Посадићу у пустињи ведр, ситим, мирту и маслину; посадићу у пустој земљи јелу, брјест и шмишир,

20. Да виде и познају да је то урадио рука Господња, и светац Израелљев да је то створио.

21. Изнесите парбу своју, вели Господ, покажите разлоге своје вели цар Јаковљев.

22. Нека дођу и нека нам објаве шта ће бити; објавите нам шта је било, да промислимо и познамо шта ће бити иза тога; или кажите нам шта ће бити у напредак.

23. Кажите шта ће бити послје, и познаћемо да сте богови; или учините што добро или зло, и дивљемо се и гледати сви.

24. Гле, ви нијесте ништа, и дјело

ваше није ништа; који вас избира, гад је.

25. Подигох једнога с сјенера, и доћи ће; од истога сунчаноста призиваће име моје, ступаће по главарима као по валу и као што лончар гази блато.

26. Ко је објавио од некова, да бисмо знали, или од старина, да бисмо рекли: истина је? Али нема никога да би објавио, нити има кога да би наприједио казао, нити има кога да би чуо ријечи ваше.

27. Ја први Сиону кажех: ето, ето тога. У Јерусалиму ћу дати во ће јављати добре гласе.

28. Јер погледам, али нема никога, нема међу њима ни једнога ко би свијетовао; питах их, али не одговарају ни ријечи.

29. Гле, сви су тапшина, ништа су дјела њихова; ливени су ликови њихови вјетар и ништавило.

ГЛАВА 42.

Гле слуге мојега, којег подупирем, избраника мојега, који је мио души мојој; метнућу дух свој на њега, суда народима јављаће.

2. Не ће викати ни подизати, нити ће се чути глас његов по улицама.

3. Тресе стучене не ће презомати, и свјетлила које се пучи не ће угасити; јављаће суда по истини.

4. Не ће му досадити, нити ће се уморити, докле не постави суда на земљи, и остра не чекају науку његову.

5. Овако говори Бог Господ, који је створио небеса и разалео их, који је распростро земљу и што она рађа, који даје дисање народу што је на њој и дух онима што ходе по њој:

6. Ја Господ дозвох те у правди, и држаћу те за руку, и чуваћу те, и учинићу те да будеш заштит народу, видјело народима;

7. Да отвориш очи, слијепцима, да изведеш сужње из затвора и из тамнице који сједи у тами.

8. Ја сам Господ, то је име моје, и славе своје не ћу дати другоме ни хвали своје ликовима реванцијем.

9. Ево, пређашње дође, и ја јављам ново, прије него настане казујем вам.

10. Превајте Господу пресму нову, хвалу његову од краја земље, који се своју

плавате по мору и све што је у њему, остра, и који живе на њима.

11. Пустива и градови везини, села гдје станује Кидар, нева подигну глас, нева превају који живе по стијенама, нева кличу саврх гора.

12. Нека дају славу Господу, и хвалу његову нева јављају по острвима.

13. Господ ће изаћи као јунак, подигнуће ревност своју као војник, викаће и кликовати, надвладаће непријатеље своје.

14. Мучах дучо, чивах се глук, уставах се; али ћу сада викати као жена тријебити.

15. Опустину горе и брегове, и сваку траву на њима осушићу, и од ријека ћу начинити остра, и језера ћу испушити.

16. И водићу слијепце путем којег нијесу знали; водићу их стазима којих нијесу знали; обратићу пред њима мрак у свјетлост и што је неравно у равно. То ћу им учинити, и не ћу их оставити.

17. Тада ће се вратити награт и поспрамити се који се уздају у лик резани, који говоре ликовима ливенцијем: висте наши богови.

18. Чујте, глухи; прогледајте, слијепи, да видите.

19. Ко је слијеп осим слуге мојега? и ко је глух као посланик мој којег шаљем? ко је слијеп као савршени? ко је слијеп као слуга Господњи?

20. Гледах много, али не видих; отворене су ти уши, али не чујеш.

21. Господу брјаше мио рад правде његове, учини закон великим и славеним.

22. А народ је оплићен и поглачен, сви су колени повезани у пећинама и сакривени у тамницама; посташе плачен, а нема никога да би избавио; постахте-грабеж, а нема никога да би рекао: врати.

23. Ко између нас чује ово и пазити слуша за послје?

24. Ко је дао Јакова да се подмачи и Израјља отимачима? Није ли Господ, којем згрдијесмо? Јер не хтеше ходити путовима његовијем нити слушаше закона његова.

25. За то изиди на њих жестоку јарост своју и сдлан раг, и запами га у на-

около, али он не разумје; запали га, али он не мари.

ГЛАВА 43.

Али сада овако вели Господ, који те је створио, Јакове, и који те је саздао, Израелу: не бој се, јер те открих, познах те по имену твој; мој си.

2. Кад поћеш преко воде, ја ћу бити с тобом, или преко ријеке, не ће те погити; кад поћеш кроз огњ, не ће те изгорјети и не ће те пламен опалити.

3. Јер сам ја Господ, Бог твој, светица Израелев, спасио те; дадох у откуп за те Мисир, Етиопску и Севу мјесто тебе.

4. Од како си ми постао драг, прославно си се и ја те љубих; и дадох људе за те и народе за душу твоју.

5. Не бој се, јер сам ја с тобом; од истока ћу довести сјеме твоје, и од запада сабраћу те.

6. Казаћу сјеверу: дај; и југу: не брани; доведи снопне моје из далече и вћери моје с крајена земаљских.

7. Све, који се зову мојим именом и који створиш на славу себи, саздах и начиних.

8. Изведи народ савјетни који има очи, и глухи који има уши.

9. Сви народи нека се скупе, и нека се саберу племена; ко је између њих најпријед казао то или нам казао што је било прије? Нека доведу свједоке своје и оправдају се; или нека чују, и реку: истина је.

10. Ви сте моји свједоци, вели Господ, и слуга мој којег изабрах, да бисте знали и вјеровали ми и разумјели да сам ја; прије мене није било бога ни ти ће послати мене бити.

11. Ја сам, ја сам Господ, и осим мене нема спаситеља.

12. Ја објавих, и спасох, и најпријед казах, а ни који туђ бог међу вама, и ви сте ми свједоци, вели Господ, и ја сам Бог.

13. Ја сам од прије него дан поста, и нико не може избавити из моје руке; кад радим, ко ће смести?

14. Овако говори Господ изабавитељ ваш, светица Израелев: вас ради послау у Вавлон и побавићу све приједорице, и Халдејце с лађама, којима се хваде.

15. Ја сам Господ светац ваш, створитељ Израелев, цар ваш.

16. Овако говори Господ који је начинио по мору пут и по силницим воданама стазу,

17. Који изводи кола и коње, војску и силу, да се утасе као што се гаси свјетло;

18. Не помините што је прије било и не мислите о старцима стварима.

19. Ево, ја ћу учинити ново, одмах ће настати; не ће ли га познати?

20. Још ћу начинити у пустини пут, ријеке у сухој земљи.

21. Славиће ме звијери пољске, змајеве и сове, што сам извео у пустињи војској, ријеке у земљи сухој, да напојим народ свој, изабавника својег.

22. Народ који саздах себи, припојидоше хвалу моју.

23. А ти, Јакове, не призива ме, и бијаш ти досадан, Израелу.

24. Нијеси ми пружио јатњета на жртву паљеницу, и жртвама својим нијеси ме почастио; нијесам те нагонио да ми служиш приносима, нити сам те трудило да ми кадиш.

25. Нијеси ми купио за новце каду, нити си ме претилином жртава својих наситио, него си ме мучно својим тријесима, и досадио си ми безавољем својим.

26. Ја, ја сам бришем твоје пријеступе себе ради, и гријеха твојих не пољнем.

27. Опомени ме, да се судимо, казуј, да се оправдаш.

28. Отпај твој први сагријешци, и учи тељи твоји скриваше ми.

29. За то ћу избавити из светиње везове, и даћу Јакова у проклетство и Израелу у срамоту.

ГЛАВА 44.

Али сада чуј, Јакове, слуго мој, и Израелу, којег изабрах.

2. Овако вели Господ, који те је створио и саздао од утробе материне, и који ти помаже: не бој се, слуго мој Јакове, и миши, којег изабрах.

3. Јер ћу излити воду на жеднога и потоке на суху земљу, излити дух свој на сјеме твоје и благослов свој на твоје натраже.

4. И процјеташе као у трави, као врба покрај потога.

5. Овај ће рећи: ја сам Господов; а овај ће се звати по имену Јаковољеву, а други ће се писати својом руком Господња, и презиваће се именом Израеловијем.

6. Овако говори Господ цар Израелев и изабавитељ његов, Господ над војскама: ја сам први и ја сам пошљедњи, и осим мене нема бога.

7. И ко као ја оглашави и објављује ово, или ми уређује од како населих стари народ? Нека им јави што ће бити и што ће доћи.

8. Не бојте се и не плашите се; нијесам ли ти давно казао и објавио? Ви сте ми свједоци; има ли Бог осим мене? Да, нема стижене, не знам ни једне.

9. Који граде резане ликове, сви су ништа, и мице ствари њихове не помажу ништа, и оне су им свједоци да не виде и не разумију, да би се посрамљали.

10. Ко гради бога и лије лик, није ни на каку корист.

11. Где, сви ће се другови његови посрамити, и умјетници више од других људи; нека се скупе сви и стану, биће их страх и посрамиће се сви.

12. Ковач калашница ради на жирову угљеву, и кује чекињем, и ради сваког своје руке, гладује, те кваномгне, и не пије воде, те сугстане.

13. Дрводеља растеже врцу и биљски црвенлаком, теше и зоворужује, и начина као лик човјечи, као лијена човјека, да стоји у кући.

14. Сјечете себи кедре, и узима чеврну и храст или што је најчвршће међу дрвљем шумским; сади јасен, и од њега расте.

15. И бива човјек за огњ, и узме га, те се грије; упали га, те пече хљеб; и још гради од њега бога и клања му се; гради од њега лик резан, и пада на кољена пред њим.

16. Половину логна на огњ, уз половину једе месо испекавши печење, и бива сит, и грије се и говори: аха, огријаш се, видјех огњ.

17. А од остатка гради бога, резан лик свој, пада пред њим на кољена и

говори: ја ћу ићи пред тобом, и путове на-

клања се, и моли му се и говори: избави ме, јер си ти бог мој.

18. Не знају, нити разумију, јер су им очи заслупљене да не виде, и срца да не разумију.

19. Нити узимају на ум, нема знања ни разума да би који рекао: половину овога спалих на огњ, и на угљ од њега испекох хљеб, испекох месо и једох; и од остатка сада ли ћу начинити гда, и пању дрвеном хоћу ли се клањати?

20. Таки се храми пепелом, преварено срце заводи га да не може избавити душе своје, нити рећи: није ли лаж што ми је у десници?

21. Памти то, Јакове и Израелу, јер си мој слуга; ја сам те саздао, слуга си мој, Израелу, не ћу те заборавити.

22. Растућу као облак пријеступе твоје, и гријехе твоје као маглу; враги се ме, јер сам те избавио.

23. Црвајте, небеса, јер Господ учи вас, подикујте, низине земаљске, попијте, горе, шуме и сва дрва у њима, јер избави Господ Јакова и прослави се у Израелу.

24. Овако говори Господ, изабавитељ твој, који те је саздао од утробе материне: ја Господ начиних све: развях небо сам, распростријех земљу сам.

25. Уништујем знаке лажељивцима, и враче обезумљујем, враћам натраг мударце, и претварам мудрост њихову у лудост.

26. Потврђујем ријеч слуге својег, и навршћу савет гласника својих; говорим Јерусалиму: насладићеш се; и градовима Јудинијем: савладаћете се, и пустилине њихове подигнућу.

27. Говорим дубини: пресакни, и испуни ријеке твоје;

28. Говорим Киру: пастир си мој; и извршиће сву вољу моју, и казаће Јерусалиму: савладаћеш се; и прехвиће се; и прехвиће се.

ГЛАВА 45.

Овако говори Господ помазанику својем Киру, којег држим за десницу, да оборим пред њим народе и цареве распахам, да се отворију врата пред њим и да не буду врата затворена:

2. Ја ћу ићи пред тобом, и путове на-

равне поравнићу, врата мједена разби-
ћу и прифорице твездене сломићу.

3. И даћу ти благо тајно и богатство
савршено, да познати да сам ја Господ
Бог Израјљев, који те зовем по имену.

4. Ради слуге својега Јакова и Изра-
иља избраница својега прозваште ме име-
ном твојим и презвименов, премда ме
не знаш.

5. Ја сам Господ, и нема Другога,
осим мене нема бога; опасаш те, прек-
да ме не знаш.

6. Да би познали од истога сунчано-
га и од запада да нема Другога осим
мене; ја сам Господ и нема Другога,
је право.

7. Који правим свјетлост и стварам
мрак, градим мир и стварам зло; ја
Господ чиним све то.

8. Росиште, небеса, озго, и облаци не-
ка калду правдом, нека се отвори зе-
мља и нека роди спасењем и заједно
нека узрасе правда; ја Господ ство-
рих то.

9. Тешко ономе ко се снађа с творцем
својим; пријеп с другим преповима межа
се своја; али хоће ли као рећи лонча-
ру својему: шта радиш? за твој посао
нема руку.

10. Тешко ономе ко говори оцу: што
рађаш? и жени: што се порођаш?

11. Овако вели Господ светац Изра-
иљев и творца његов: питајте ме што
ће бити; за спитове моје и за дјело ру-
ку мојих наређујте ми.

12. Ја сам начинио земљу и човјека
на њој створио, ја сам разалео небеса
својим рукама, и свој војсци њиховој
дао заповијест.

13. Ја га подидох у правди, и све пу-
тове његове поравнићу; он ће сазида-
ти мој град и робље моје отпустиће, не
за новце ни за дарове, вели Господ
над војскама.

14. Овако вели Господ: труа Ми-
сирски и трговина Етиопска и Саваца
људи висока раста доћи ће в теби и
бити твоја; за тобом ће пристати, у
оконима ће ићи, и теби ће се кланя-
ти, теби ће се молити *говорити*: доиста,
Бог је у теби, и нема Другога бога.

15. Да, ти си Бог, који се кријеш,
Бог Израјљев, спасатељ.

16. Они ће се сви постиђети и по-
срамити, отћи ће са срамотом сви во-
лики који граде ликове.

17. А Израјља ће спасти Господ спа-
сењем вјечним, не ћете се постиђети
нити ћете се острамотити до вјекна.

18. Јер овако вели Господ, који је
створио небо, Бог, који је створио зе-
мљу и начинио је и утврдио, и није је
створио на празно, него је начинио да
се на њој наставља: ја сам Господ, и не-
ма Другога.

19. Нијесам говорио тајно ни на мра-
чну мјесту на земљи, нијесам рекао сје-
мену Јаковљеву: граздите ме узалуд.
Ја Господ говорим правду, јављам што
је право.

20. Скупите се и дођите, приступите
сви који сте се изобавили између на-
рода. Ништа не знају који носе дрво
од својега ланка и моле се богу који не
може помоћи.

21. Отгласите, и доведите, нека вије-
ћају заједно: ко је то од старине ка-
заво? ко је јавио још онда? Нијесам ли
ја, Господ? Нема осим мене Другога
Бога, нема Бога праведнога и спаси-
теља Другога осим мене.

22. Погледајте у мене, и спашћете се
сви крајеви земаљски; јер сам ја Бог,
и нема Другога.

23. Собом се заклех; изиде из уста
мојих ријеч праведна, и не ће се по-
рећи, да ће ми се поклонити свако ко-
љено, и закланјати се сваки језик.

24. И говориће: у Господу је правда
и сила; в њему ће доћи; али ће се
посрамити сви који се гњева на њ.

25. У Господу ће се оправдати и
прославити све сјеме Израјљево.

ГЛАВА 46.

Паде Вид, извали се Нево; ликови
њихови метнуше се на животињу и на
стогу; што носите, тешко је, и умо-
риће.

2. Извамите се, падоше сви, не мо-
гоше избавити товара, него и сами от-
идоше у ропство.

3. Слушајте ме, Доче Јаковљев и сви
који сте остали од Дома Израјљева,
које носим од утробе, које држим од
рођења.

4. И до старости ваше ја ћу бити
исти, и ја ћу вас носити до сједа ви-
јекна; ја сам створио и ја ћу носити. Ја
ћу вас носити и избавићу.

5. С ким ћете ме изједначити и ис-

на ум, нити си помнљала шта ће би-
ти на пошљедак.

8. Сада давље чуј ово, која живиш у
савестима и без брига сједиш и гово-
риш у срцу свом: ја сам, и нема Друге
осим мене, не ћу бити удовица нити
ћу осиротјети.

9. То ће ти обоје доћи у један пут,
у исти дан, да осмотриш и обудовиш,
доћи ће ти потпуно, ради мноштва чи-
ни твојих и ради велике силе чарава
твога.

10. Јер си се поуздавала у злоћу своју
говорећи: нико ме не види. Мудрост
твоја и знање твоје преварише те, те
си говорила у срцу свом: ја сам, и осим
мене нема Друге.

11. За то ће доћи на те зло, а не
ћеш знати одакле дођа, и погашће
те невоља, да је не ћеш моћи одбити,
и доћи ће на те у један пут погибобо,
за коју не ћеш знати.

12. Стани сада с врачањем својим и
с мноштвом чини својих, око којих си
се трудила од младости своје, не би ли
се помога, не би ли се ошријепила.

13. Уморила си се од мноштва намје-
ра својих; нека стану сада звјездари,
који гледају звјезде, који проричу сва-
кога мјесеца, и нека те сачувају од
онoga што ће доћи на те.

14. Гле, они су као пљева, огав ће
их спалити, ни сами себе не ће изба-
вити из пламена; не ће остати угља
да се ко огрије, ни отња да би се по-
судјело код њега.

15. Таки ће бити они с којима си се
трудила и с којима си трговала од
младости своје, разбиће ће се сваки
на своју страку, не ће бити никога да
те избави.

ГЛАВА 48.

Цуте оно, Доче Јаковљев, који се зо-
веште именом Израјљевим, и из воде
Јудине изидоште, који се купете име-
ном Господњим, и Бога Израјљева по-
мињете, али не по истини и по правди.

2. Јер се именују по свечом граду, и
ослањају се на Бога Израјљева, које-
му је име Господ над војскама.

3. Што је пређе бивало, званих на-
пријед од давна, и што из мојих уста
изиде и објавих, учиних брзо и зои се.

4. Знао сам да си уворан, и враг да

поредити? кога ћете ми узети за при-
лику да би био као ја?

6. Просипају злато из тобона и мје-
ре сребро на мерила, плаћају златару
да начини од њега бога, пред којим
падају и кланјају се.

7. Међу га на раме и носе га, и по-
стављају га на мјесто његово, те стоји
и не миче се с мјеста својега; ако га
ко воше, не одзина се нити га изобавља
из невоље његове.

8. Памтите то, и покљите се да сте
људи, узмите на ум, преступници!

9. Памтите што је било од старине;
јер сам ја Бог, и нема Другога Бога, и
нико није као ја.

10. Који од почетка јављам крај и
из давнека што још није било; који ка-
жем: намјера моја стоји и учинићу све
што ми је воља.

11. Зовем с истога гитицу и из даљ-
не земље човјека који ће извршити што
за коју не ћеш знати.

12. Слупите ме, који сте упорна ср-
ца, који сте давале од правде, није
давале, и спасење моје не ће одоци-
ти, јер ћу у Сиону поставити спасење,
у Израјљу славу своју.

ГЛАВА 47.

Сиби и сједи у прах, дјевојко, кћери
Вавилонска, сједи на земљу, нема при-
јестола, кћери Халдејска; јер се не
ћеш више знати вјерна и дјунка.

2. Узми жрње, и меси бршно, от-
криј косу своју, изуј се, загази голи-
јени, иди преко ријека.

3. Откриће се голотиња твоја, и ви-
дјеће се срамота твоја; осветићу се, и
нико ми не ће сметати.

4. Име је избавитељу нашем Господ
над војскама, снегач Израјљев.

5. Сједи мучећи, и ући у таму, кћери
Халдејска, јер се не ћеш више звати
госпођа царствима.

6. Разгвехих се на народ свој, осир-
них напшество своје и предадох га
теби у руке; а ти им не показа милос-
сти; на старце си метала претешки ја-
рам свој;

7. И говорила си: до вјјека ћу бити
госпођа; али никад нијеси то узимала

ти је гвоздена жила, и чело да ти је од мједи.

5. И за то ти од давна објавих, пријете нешто се зби казаш ти, да не би рекао: *Иако мој учини то, и лик мој резовани и лик мој ливени заповједише тако.*

6. Чуо си: погледај све то; а ви не ћете ли објављивати? Од села ти јављама ново и сакривено, што нијеси знао:

7. Сада се створи, а не давно, и пријете овога дана нијеси чуо, да не речеш: *гас, знао сам.*

8. Нити си чуо ни знао, и пријете ти се чинити нестворно, јер знадијах да ћеш чинити нестворно, и да се зовеш преступник од утробе *материне*.

9. Имена својега ради устегнућу гњез свој, и ради хвале своје уздржаћу се према теби, да те не истријебим.

10. Ево, претопићу те, али не као сребро, пребраћу те у пећи *неноље*.

11. Себе ради, себе ради учинићу, јер како би се хвалио *ма име моје?* и славе своје не ћу дати *Аругоме*.

12. Чуј ме, Јакове и Израелу, којега ја позвах: ја сам први, ја сам и последњи.

13. И моја је рука основала земљу, и моја је десница измјерила небеса пећу; кад их зорнем, сви дођу.

14. Скупите се сви и чујте: ко је од њих објавио ово? Господ га милује, он ће извршити вољу његову на Вавилону, и мишица ће његова бити на супрот Халдејцима.

15. Ја, ја рекох, и позвах га, доведи га, и биће срећан на свом путу.

16. Приступите к мени, чујте ово: од почетка нијесам говорио тајно; од како то би, бијаш онда; а сада Господ Господ посла ме и дух његов.

17. Овако вели Господ, избавитељ твој, светац Израелљев: ја сам Господ Бог твој који те учини да би напредовао, водим те путем којим треба да идиш.

18. О да си ласио на заповјести моје! мир би твој био као ријека, и правда твоја као валови морских;

19. И сјемена би твојега било као пилјеска, и порода утробе твоје као зрна његовијех; име се њихово не би заглоло ни истријебило испред мене.

20. Извидите из Вавилона, бјезите од Халдејана; гласно црчајући објављујте, казујте, разгласијте до крајева земаљских; рече: *избави Господ славу својега Јакова.*

21. Не ће ожеднели кад их поведе преко пустиње; воду из стјенке точиће им, јер ће расцјепити камен и потоци ће вода.

22. Нема мира безбожницима, вели Господ.

23. И учинио је уста моја да су као општар мач, у сјену руке своје сакри ме; учинио ме је сјајном стрјелом, и у тулу својем сакри ме.

24. И рече ми: *ти си слага мој, у Израелу ћу се тобом прославити.*

25. А ја рекох: *узалаз се трудих, узалаз али опет суја је мој у Господа и посао мој у Бога мојега.*

26. А сада говори Господ, који ме је саздао од утробе *материне* да сам му слава, да му доведем натраг Јакова; ако се Израел и не сабере, опет ћу се прославити пред Господом, и Бог ће мој бити сила моја.

27. И рече ми: *мало је да ми будеш слава да се подигне племе Јаковљево и да се врати остатак Израелљев, него те учиних видјелом народима да будеш моје спасење до краја земаљских.*

28. Овако вели Господ, избавитељ Израелљев, светац његов, онеме којег презиру, на кога се гади народ, слави ондјех који господаре: *царени ће видјети и устати, и енесови ће се поклонити ради Господа, који је вјеран, ради свеца Израелљева, који те је спасао.*

29. Овако вели Господ: у вријеме милосно усмиших те, и у дан спасења будеш зајет народу да утврдиш земљу; и наслиједиш опустјело *нашљедство*;

30. Да кажеш сужњима: *извидите; онима који су у мраку: покажите се. Они*

сам ја Господ, и да се не ће осрамотити они који мене чекају.

24. Хоће ли се јунаку узети плађен и хоће ли се отети робље праведноу?

25. Јер овако говори Господ: и робље јунаку узеше се и плађен јаколу отеше се, јер ћу се ја прети с онима који се с тобом пружу, и синове твоје ја ћу избавити;

26. И који ти криво чине, нахрапићу их њиховјем месом и опиће се својом крвљу као повидјем вином; и познаће свако тијело да сам ја Господ спаситељ твој и избавитељ твој, јако *Бог Јаковљев*.

27. И који ти криво чине, нахрапићу их њиховјем месом и опиће се својом крвљу као повидјем вином; и познаће свако тијело да сам ја Господ спаситељ твој и избавитељ твој, јако *Бог Јаковљев*.

28. И који ти криво чине, нахрапићу их њиховјем месом и опиће се својом крвљу као повидјем вином; и познаће свако тијело да сам ја Господ спаситељ твој и избавитељ твој, јако *Бог Јаковљев*.

29. И који ти криво чине, нахрапићу их њиховјем месом и опиће се својом крвљу као повидјем вином; и познаће свако тијело да сам ја Господ спаситељ твој и избавитељ твој, јако *Бог Јаковљев*.

ГЛАВА 50.

Овако вели Господ: *гдје је распусна књига матере ваше којом је пустих? Или који је између рукодавалаца мојих коме вас продадох? Гле, за безаконја своја прододосте се и за ваше пријеступе би пуштена мати ваша.*

2. За што кад дођох не би никога? Кад звах, нико се не одазва? Да није како год окрзачала рука моја, те не може искупити? Или нема у мене снаге да избавим? Гле, пријетњом својом испушћем море, обрађај ријеке у пустињу да се усмрде рибе њихове за то што нестане воде, и мру од жеђи.

3. Облацим небеса у мрак, и востријет им дајем за покривач.

4. Господ Господ даде ми језик учен да умјијем проговорити згодну ријеч уморном; буди свако јутро, буди ми ушн, да слушам као ученици.

5. Господ Господ отвори ми уши, и ја се не противих, не одступих на траг.

6. Деђа своја подметак онима који ме бијаху и образе своје онима који ме чунаху; не законих лица својега од руга ни од заплунавања.

7. Јер ми Господ Господ помаже, за то се не осрамотих, за то ставих чело своје као кремен, и знам да се не ћу постијети.

8. Близу је онај који ме правда; ко ће се прети са мнош? станимо заједно; ко је супарник мој? нека приступи ко мени.

9. Гле, Господ Господ помагаће ми; ко ће ме осудити? Гле, сви ће они као

ће покрај путова пасти, и паша ће им бити по свијем високим мјестима.

10. Не ће бити гладни ни жедни, не ће их бити врућина ни сунце; јер воће их је као, он ће их водити, и покрај извора воденијех проводиће их.

11. И све горе своје обрађићу у путове, и стазе ће бити бити повишене.

12. Гле, ови ће из далека доћи, гле, и они од сјевера и од запада, и они из земаље Синске.

13. Црвајте, небеса, и весели се, земаљо, подвинуте, горе, весело; јер Господ угрјеш свој народ, и на невољнике своје смилова се.

14. Али Сион рече: остави ме Господ, и забрани ме Господ.

15. Може ли жена забравити порода своја да се не смиљује на чело утробе своје? А да би га и заборила, ја не ћу забравити тебе.

16. Гле, на длановима сам те изравао; видови су твоји једнако предај мином.

17. Похитјеће синови твоји, а који те расколнаваше и пуштошише, отићи ће од тебе.

18. Подигни очи своје у навоколо, и види: сви се они скупуљају и иду к теби. Тако био ја жми, вели Господ, свијења ка њима као налитом заодућућем се, и уресићеш се њима као нејестине.

19. Јер разазнах твоје и пуштолине и потрвена земаља твоја биће тада тијесна за становање кад се удаље они који те прождираше.

20. И дјецка коју ћеш имати, по што си била без дјете, рећи ће да чујеш: *тијесно ми је ово мјесто, помагани се да се могу настанити.*

21. А ти ћеш рећи у срцу свом: *ко ми их роди, јер бијаш сирота и невољна, заробљена и прогнана? и ко их отхрани? ето, ја бијаш остала сама, а гдје они бијаху?*

22. Овако вели Господ Господ: ево, подигнућу руку своју к народима, и к племенима ћу подићути заставу своју, и допциће синове твоје у наругу, и кћери твоје на раменима ће се носити.

23. И царени ће бити хранитељи твоји и царне њихове твоје дојкиће, и кљњаће ти се лицем до земаље, и прах с ногу твојих лизаће, и познаћеш да

хаљина оветшати, мољца ће их ижести.

10. Ко се међу вама боји Господа и слуша глас славе његова? Ко хоћи по имену Господњега, нека се узда у Бога својега.

11. Где, сви који ложите огњ и опалисте се искрама, идите у свјетлости огња својега и у искрама које распалисте. То вам је из моје руке, у мукама ћете лежати.

ГЛАВА 51.

Послушајте ме који идете за правдом, који тражите Господа; погледајте стигну једну из које сте исјечени, и дубоку јаму из које сте испани;

2. Погледајте Аврама, оца својега, и Сару, која вас је родила, како га инокосна позвах и благослових га и умножих га.

3. Јер ће Господ утјешити Сион, утјешити све развалине његове, и пустићу његову учиниће да буде као Едем и пустићу његова као врт Господњи, радост ће се и весеље налазити у њему, захваљивање и пјесмање.

4. Послушај ме, народе мој, и чуј ме, роде мој; јер ће закон од мене изаћи и суд свој поставићу да буде видјело народима.

5. Блаву је правда моја, изаћи ће спасење моје, и мишице ће моје судити у моју ће се мишину уздати.

6. Подигните и небу очи своје и погледајте доле на земљу; јер ће небеса ницешути као дим и земља ће као хаљина оветшати, и који на њој живе помраћеће такођер, а спасење ће моје остати до вијека, и правде моје не ће нестати.

7. Послушајте ме који знате правду, народе, којему је у срцу закон мој. Не бојте се ружења људскога и од хуљења њихова не плашите се.

8. Јер ће их мољца ижести као хаљину, и као вуку ижеће их црв; а правда моја остаје до вијека и спасење моје од кољена на кољено.

9. Пробуди се, пробуди се, обуди се у снагу, мишице Господње; пробуди се као у старо вријеме, за нараштаја

прошлјих; нијеси ли ти исјека Рагу и ранила змаја?

10. Нијеси ли ти исушила море, воду бездана великога, од дубине морске начинла пут да прођу изваљени?

11. Тако они које искупи Господ нека се врате и дођу у Сион пјесмајући, и весеље вјечно нека буде над главом њиховом; радост и весеље нека задовољују, а жалост и уздицање нека бжеки.

12. Ја, ја сам утјешитељ ваш; ко си ти да се бојиш човјекана смртнога и си на човјечијег, који је као трава?

13. И забранио си Бога творца својега, који је разалео небеса и ослано земљу? и једнако се бојиш сваки дан гњева онога који те притјешује кад се спрема да загре: а гдје је гњев онога који притјешује?

14. Брзо ће се опростити сужањ, не ће умријети у јама, нити ће бити без хљеба.

15. Јер сам ја Господ Бог твој, који раскидам море, да валови његови буче; Господ над војскама име ми је.

16. Ја ти мернух у уста ријечи своје и сјеном руке своје закљоних те, да утврдиш небеса и ослучу земљу, и речећем Сиону: ти си мој народ.

17. Пробуди се, пробуди се, устани, Јерусалиме! који си био из руке Господње чашу гњева његова, пио си, и талог из страшне чаше испио си.

18. Од свијех синова које је родно ни један га није водио, и од свијех синова које је отхрано ни један га није прихватио за руку.

19. Ово те двоје задеши; во те пожали? Пустош и расап, и глад и мач; ко ће те утјешити?

20. Синови твоји обамрли леже по крајевима свијех улица као бино у мрежи пуну гњева Господњега, и карања Бога твојега.

21. За то чуј ово, ненољни, и пијани, не од вина.

22. Овако вели Господ твој, Господ и Бог твој, који брани свој народ: ево узимам из твоје руке чашу страшу, талог у чашу гњева својега; не ћеш више пити.

23. Него ћу је дати у руке онима који те муче, који говорше души твојој: сагни се да приђемено, и ти си им подметао леђа своја да буду као

земља и као улица онима који предале.

ГЛАВА 52.

Пробуди се, пробуди се, обуди се у снагу своју, Сионе; обуди прекрасне хаљине своје, Јерусалиме граде свети; јер не ће више ући у тебе необрезани и нечисти.

2. Отреси прах са себе, устани, сједи, Јерусалиме; скени окове с врата својег, заробљена кћери Сионска.

3. Јер овако вели Господ: за бадава се продадоште, и испунисте се без новаца.

4. Јер овако вели Господ Господ: у Мисир сиђе мој народ приде да ондје живе као дошљаци; али Асирици им чинише силу ни за што.

5. А сада што ћу ту? вели Господ; јер је народ мој заробљен ни за што; који владају њим, пријеле га, вели Господ, и једнако сваки дан хули се на име моје.

6. За то ће познати народ мој име моје, за то ће познати у онај дан да сам ја који говорим; ево ме.

7. Како су прекрасне на горама поге онога који носи добре гласе, који оглашује мир, који јавља добро, оглашује спасење, говори Сиону: Бог твој царије.

8. Стражари ће твоји подигнути глас, подигнуће глас, и сви ће зацрвенати, јер ће очима видјети гдје Господ води нараштај Сион.

9. Кликните и пјевајте, развалине Јерусалимске, јер Господ утјешити народ свој, избави Јерусалим.

10. Загали Господ свету мишину своју пред свијем народима, да виде сви крајевни земљаски спасење Бога његова.

11. Одступите, одступите, изађите одагд, не догичите се ничега нечиста; изађите испред њега, очистите се ви који носите суде Господње.

12. Јер не ћете изаћи у хитан, нити ћете ићи бжежи; јер ће Господ ићи пред вама, и задржа војска биће вам Бог Израјљев.

13. Где, сауга ће мој бити сретан, подигнуће се и узвициће се и прославиће се.

14. Како се многи зачудише теби, што

бијаше нагрђен у лицу мимо свакога човјека, и у стању мимо синове човјека,

15. Тако ће опет удивити многе народе, дарени ће пред њим затиснуће уста своја, јер ће видјети што им није казавано и разумјеће што нијесу слушали.

ГЛАВА 53.

Ко вјерова проповиједаву нашему, и мишица Господња коме се отера?

2. Јер изниче пред њим као шибљеника, и као коријен из сухе земље; не би обличја ни љепоте у њега; и видјесмо га, и не бјеше ништа на очима, чега раван од кога свак заклања лице, презрен да га ни за што не узмисмо.

3. Презрен бјеше и одбачен између људи, болник и вичан болестима, и као један од кога свак заклања лице, презрен да га ни за што не узмисмо.

4. А он болести наше носи и немоћи равнен, да га Бог бије и мучи.

5. Али он би равнен за наше пријеступе, избјегавши за наша безаконја; кар бјеше на њему нашега мира ради, и радом његовом ми се испунисмо.

6. Сви ми као овце зајоско, сваки нас се огрну својим путем, и Господ пусти нас њ безаконје свих нас.

7. Мучен би и зостављен, али не клање вођен би и као овца ниједна пред онијем који је стриже не отвори уста својих; као јагње на заповијест оца својега не отвори уста своја.

8. Од тјескобе и од суда узне се, а род његов ко ће исказати? јер се истреже из земље живијех и за пријеступе народа мојега би равнен.

9. Одредише му гроб са злочинцима, али на смрти би с богатим, јер не учини неправде, нити се ишаје пријевара у устима његовијем.

10. Али Господу би воља да га бије, и даде га на муче; кад положи душу своју у принос за грјех, видјеше нараштаје, продужиће дане, и што је Господу угодно напредоваће његовом руком.

11. Видјеће труд душе своје и наситиће се; праведни сауга мој оправдаће многе својим познавњем, и сам ће носити безаконја њихова.

12. За то ћу му дати име да многе, и са свилницама ће Анђелити пљен, јер је

дао душу своју на смрт, и би метнут међу злочинце, и сам носи грѣхѣе многи, и за злочинце се моли.

ГЛАВА 54.

Весељи се, неротљиво која не рађаш, зацвѣтај и покљени ти, која не трпиш мужа од порођаја, јер пушта има више дјете него ли она која има мужа, вели Господ.

2. Рашири мјесто шатора својега, и завјеси стана твојега нека се разастру, и не брани, продужи уза своја, и боље своје утврди.

3. Јер ћеш се на десно и на лијеву распространити, и сјеме ће твоје насљедити народе, и пусте ће градове насалити.

4. Не бој се, јер се не ћеш осламотити, и немој се стидјети, јер не ћеш бити прѣзорна, него ћеш заборавити срвину младости своје, и прѣзора удова вишта својега не ћеш се више сјећати.

5. Јер ти је муж творац твој, име му је Господ над војскама, и избавитељ ти је светац Израјљев, Бог свој земљи знае се.

6. Јер као жену остављену и у духу оставишћену дозва те Господ, и као младу жену пуштену, говори Господ.

7. За мало остави те, али с великом милости прибрау те.

8. У малом гњеву саврх за час лице своје од тебе, али ћу те вјетром милости помилувати, вели избавитељ твој Господ.

9. Јер ми је то као потоп Нојев: јер као што се заклео да потоп Нојев не ће више доћи на земљу, тако се заклео да се не ћу развѣнати на те ни ћу те врати.

10. Ако ће се и горе помакнути и хумови се поколебати, опет милост моја не ће се одмакнути од тебе, и завет мира твојега не ће се поколебати, вели Господ, који ти је милостив.

11. Невољнице, коју вјетар размеће, која си без утјехе, сво ја ћу намјестити камење твоје на мрамору порфирном, и основау те на сафирима.

12. И начиниу ти прозоре од ери-стала, и врата од камена рубина, и све меће твоје од драгота камења.

13. А синови ће твоји сви бити нау-

чени од Господа, и обилан мир имаће синови твоји.

14. Правдом ћеш се утврдити, далеко ћеш бити од насиља, те се не ћеш бојети, и од страха те, јер ти се не ће приближити.

15. Гле, биће их који ће се сабрати ма те, али не ће бити од мене; који се год саберу на те, пашће.

16. Гле, ја сам створио ковача који расплаљује угљевље и вади оруђе за свој посао, ја сам створио и брњика да убија.

17. Никако оружје начинено против тебе не ће бити срећно, и сваки језик који се подигне на те на суду сапрећеш. То је нашљедство слуга Господњих и правда њихова од мене, вели Господ.

ГЛАВА 55.

Ој жедни који сте год, ходите на воду, и који немате новаца, ходите, купите без плате вина и млијека.

2. За што трошите новце своје на оно што није храна, и труд свој на оно што не сити? Слушајте ме, па ћете јести што је добро, и душа ће се ваша насладити преглине.

3. Пригните уко своје и ходите к мени; послушајте, и знава ће бити душа ваша; и учиниу с вами завет вјечан, милости Давидове истините.

4. Ево, додох га за свједога народима, за вођа и заповједника народима.

5. Ево, заћеш народ којег нијеси знао, и народи који те нијесу знали стећи ће се к теби, ради Господа Бога твојега и свеца Израјљева, јер те прослави.

6. Тражите Господа, док се може наћи; призивајте га, док је близу.

7. Нека безбожнике остави свој пут и неправедник мисли своје; и нека се врати ка Господу, и смиловау се на њ, и к Богу напешу, јер прашта много.

8. Јер мисли моје нијесу ваше мисли, нити су ваши путеви моји путеви, вели Господ;

9. Него колико су небеса виша од земље, толико су путеви моји виши од ваших путова, и мисли моје од ваших мисли.

10. Јер како пада дажд или снјег

с неба и не враћа се онамо, него нага-гу лајају, сављиви су, леже, миво им ни, да даје сјемења да се сјеје и хљеба да се једе.

11. Тако ће бити рјеч која кад изи-де из мојих уста: не ће се вратити к мени празна, него ће учинити што ми је драго, и срећно ће свршити на што је пошљем.

12. Јер ћете с весељем изаћи, и у мору ћете бити вођени; горе и брегови преваће пред вама од радости, и сва ће дрвета пољсати плесати рукама.

13. Мјесто трња никнуће јела, мјесто коприне никнуће марга; и то ће бити Господу у славу, за вјечан знак, којег не ће нестати.

ГЛАВА 56.

Овако вели Господ: назите на суд, и творите правду, јер ће скоро доћи спасење моје, и правда ће се моја објавити.

2. Благо чојеку који тако чини, и сину чојечему који се држи тога чувајући суботу да је не осверни, и чувајући руку своју да не учини зла.

3. И нека не говори туђин који при-стаје уз Господа: Господ ме је одлучио од свога народа; и нека не говори ушко-пљеник: гле, ја сам суко дрво.

4. Јер овако вели Господ за ушко-пљенике: који држе суботе моје и из-бирају што је мени угодно, и држе завет мој,

5. Њима ћу дати у domu свом и међу зидовима својим мјесто и име боље него синова и кћери, име вјечно даћу свакоме њих, које се не ће загрти.

6. А туђине који пристану уз Господа да му служе и да љубе име Господње, да му буду слуге, који год држе суботу да је не осверне и држе завет мој,

7. Њих ћу довести на свету гору своју, и развеселићу их у domu својем молитвеном; жртве њихове паљенице и друге жртве биће угодно на олтару мом, јер ће се дом мој звати дом молитве свјем народима.

8. Господ Господ говори, који сабра прогнане Израјљеве: још ћу му сабрати ослик онијех који су сабрали.

9. Све звјери пушке, ходите да је-дете, све звјери полске,

10. Сви су му стражари савјеси, ни-

шта не знају, сви су пси њијем, не могу лајати, сављиви су, леже, миво им је друженек.

11. И пси су прождарљиви, који не знају за ситост; и пастири су који не путем, сваки за својом коришћу са своја враћа.

12. Ходите, узету вина и напићемо се словита пића, и сјутра ће бити као данас, и још много више.

ГЛАВА 57.

Праведник мре, и нико не мари; и побожни се људи узимају, а нико се не сјећа да се пред зло узима праведник;

2. Долази у мир и почива на посте-љи својој во год ходи праведник путем.

3. А ви синови вичарини, роде курварски, који се курвате, приступите овамо.

4. Ким се рутате? на кога разваљу-јете уста и плазите језик? нијесте ли синови преступнички, сјеме љажно?

5. Који се упалујете за лутовима, под сваки зеленијем дрветом, кољете синове своје у поточицама, под врлетима каменјем.

6. Ано ти је међу глатким камењем поточник; то је, то је твој ано; њему јенаш нађен свој, приносиш дар; ти-јем ли ћу се умирити?

7. На гори високој и узвишеној ме-ћеш постелу своју; и онамо излазиш да принешеш жртву.

8. И из врата и из двратага мећеш спомен свој; одступивши од мене от-криваш се, и изашавши горе ширши одар свој, утовараш с њима, мива ти је постања њихова, гаје угледаш мјесто.

9. Идеш к дару с угљем, с многим мисима својим; шаљеш посланике своје далеко и понизујеш се до гроба.

10. Од даљнога пута змота уморна не казаш: за луду. Палезиш живот руци својој, за то не сусташ.

11. И од кога си се упалила и кога си се побожала, те си слагала и нијеси се мене опоминкала нити си мерила? што је мучак одавна, за то ли ме се не бојиш?

12. Ја ћу објавити твоју правду и твоја дјела; али ти не ће помоћи.

13. Кад станеш виегати, нека те из-

баве они које си сабрада; али ће их све
вјетар одијети, и узеше их таштина.
Али ко се у ме узда, наслиједиће земљу
и добили свету гору мою.

14. И рећи ће се: поравните, по-
равните, приправите пут, уклоните
сметње с пута народа мојега.

15. Јер овако говори високи и узви-
шени, који живи у вјечности, којему
је име свети: на висини и у светињи
станујем и с онајем ко је скривена
срца и смјерна духа оживљујући дух
смиренијех и оживљујући срце скру-
пенијех.

16. Јер се не ћу једнако прети нити
ћу се до вијека гневити, јер би нишче-
зучо преда мном дух и душе које сам
створио.

17. За беззакње лавомости његове
разгњевих се и ударих га, сакрив се
и разгњевих се, јер одмелувиши се от-
каде путем срца својега.

18. Видим путове његове, али ћу га
исциједити, водити га и даћу опет
утјеху веку и вјечовијем који туже.

19. Ја стварам плод уснама: мир,
мир оному ко је далеко и ко је близу,
вели Господ, и исциједићу га.

20. А безбожници су као море уско-
лебано, које се не може умирити и во-
да његова измеће нечистоту и благо.

21. Нема мира безбожницима, вели
Бог мой.

ГЛАВА 58.

Вичи из града, не устези се, подигни
глас свој као труби, и објави народу
мојему беззакња његова и дому Јако-
вљеву грјехе њихове.

2. Премад ме сваки дан траже и ради
су знати путове моје, као народ који
твори правду и не оставља суда Бога
својега; ишту од мене судове правде-
не, жале приближити се к Богу.

3. За што постисмо, *оде*, а ти не
погледа, мучисмо душе своје, а ти не
хте знати? Гле, кад постите, чините
своју вољу и изгоните све што вам је
во Адуан.

4. Ето постите да се прете и свађате
и да бидете песничом безбожно. Не-
мојте постити тако као данас, да би се
что горе глас ваш.

5. Такај ли је пост који изабрах да
својек мучи душу своју један дан? да
нише лице његово од вас, да не чује.

савија главу своју као сита и да стерје
пода се востријет и песноу? То ли ћеш
звати пост и дан угода Господу?

6. А вије ли ово пост што изабрах:
да развезеш свезе безбожности, да раз-
дриниш ремење од бремена, да от-
пустиш потлачене, и да изломите сва-
ки јарам?

7. Није ли да преламаш хљеб свој
гладноме, и сиромаше прогнаш да уве-
деш у кућу? кад видиш гола, да га
оденеш, и да се не кријеш од својега
тијела?

8. Тада ће синути видјело твоје као
зора, и зарадеш ће твоје брзо про-
цваста, и пред тобом ће ићи правда
твоја, слава Господња биће ти зашва
стража.

9. Тада ћеш призивати, и Господ ће
те чути; викаћеш, и рећи ће: сво ме.
Ако избациш између себе јарам и пре-
ставеш пружати прст и говорити зло;

10. И ако отвориш душу своју глад-
номе, и наситиш душу невољу; тада
ће засјати у мраку видјело твоје и та-
ма ће твоја бити као по дане.

11. Јер ће Господ водити вазда,
и ситиће душу твоју на суши, и кости
твоје кријениће, и бићеш као врт за-
ливен и као извор којему вода не пре-
сипе.

12. И твоји ће сазидати старе пу-
стотине, и подигнућеш темље *коти ће*
звациш се: који савида развалине и
оправи путове за насеље.

13. Ако одвратиш ногу своју од су-
боте да не чиниш што је теби драго на
мој свети дан, и ако прозвонеш суботу
миљном, свети дан Господњи слави-
јем, и будеш га славио не идући сво-
јим путовима и не чиниши што је теби
драго, ни говориће ријечи,

14. Тада ћеш се веселити у Господу,
и извешћу те на висине земаљске, и
даћу ти да једеш напшество Јакова
оца својега; јер уста Господња рекосе.

ГЛАВА 59.

Гле, није окрзача рука Господња да
не може спасти, нити је отежало ухо
његово да не може чути.

2. Него беззакња ваша раставише вас
с Богом вашим, и грјесиши наши закло-
нише лице његово од вас, да не чује.

3. Јер су руке ваше оскрњене крвљу
и плем спасена метну на главу; одје-
де се осветом као одијелом, и огрне се
ревношћу као плаштем.

18. По дјелима, по дјелима да врати
гњев противницима својима, плату не-
пријатељима својим, острвина да плаћу.
19. И бојаће се имена Господњета са
запада, и славе његове с истога сунча-
нопа, јер ће непринатељ навалити као
ријека, а дух ће Господњи подигнути
заставу супрот њему.

20. И доћи ће избавитељ у Сион и
к онима од Јакова који се обраћају од
грјеха, вели Господ.
21. А ово ће бити зајвет мој с њима,
вели Господ: дух мој, који је у теби,
и ријечи моје, које метнух у уста твоја,
не ће отићи од уста твојих ни од уста
сјемена твојега, ни од уста сјемена сје-
мена твојега, вели Господ, од семе и до
вијека.

ГЛАВА 60.

Устани, свијетли се, јер дође свијет-
лост твоја, и слава Господња објаси те.
2. Јер, гле, мрак ће покрити земљу
и тама народе; а тебе ће обасјати Го-
спод и слава његова показаше се над
тобом.

3. И народи ће доћи у видјелу твоје-
му и ка свјетлости која ће те обасјати.

4. Подигни очи своје у наоколо, и
види: сви се скрућују и иду к теби,
и једнако учемо као голубице; чекамо
суда, а веча нема, спасење, а оно је да-
леко од нас.

12. Јер се пријеступи наши умножи-
ше пред тобом и грјесиши наши свјео-
че на нас; јер су пријеступи наши код
нас и беззакња своја знамо,

13. Да неvjеру учинисмо и слагасмо
Господу, и одступисмо од Бога своје-
га, говорисмо о насиљу и одмету, да
састављасмо и износисмо из срца рије-
чи лажне.

14. За то суда одступи награв, и пра-
ва стоји далеко; јер истина паде на
улицу и правда не може да прође.

15. И истина је нестало, и ко се укла-
ња ода зла, постаје лажан. То видје
Господ, и не би му мило што нема суда.
16. И видје га је нема којсика, и за-
чуди се што нема посредника; за то
учини му спасење мишица његова, и
правда његова поуприје га.

17. Јер се обуче у правду као у окол,

и свеца Израилјева, јер те прослава.

познаје; ти си, Господе, отац наш, име ти је од како је вијека избавио те њаш.
 17. За што си нам дао да зађемо, Господе, с путова твојих? да нам отарда не срце да те се не бојимо? Врати се ради слуга твојих, ради племена народа Израјелова твојега.
 18. За жалост наслиједи народ светости твоје; непријатељи наши погазише светину твоју.
 19. Постамо као они којима нијеси ништа издао нити је призивано име твоје над њима.

ГЛАВА 64.

0 да би раздрало небеса и сисао, да се растопе горе од тебе,
 2. Као што се на огњу разгори грање и вода узаври од огња, да име твоје познаду непријатељи твоји и да народи држећу од тебе.
 3. Кад си чинио страхоте којима се не надамо, ти си слазио, и горе се растапаху од тебе.
 4. Од како је вијека не чу се, нити се ушиса дозна, нити око виде Бога осим тебе да би тако учинио онима који га чевају.
 5. Сретаво си онога који се радује твојој правди; помину те на путовима твојим; гле, ти си се разињенио што тријешмо; да на њима једнако остајемо, бисмо се спасли.
 6. Али сви бијасмо као нечисто што, и сва наша правда као нечиста хаљина; за то опадасмо сви као лист, и безавоња наша као вјетар однесоше нас.
 7. Никога не би да пријави име твоје, да устане да се тебе држи, јер си сакрио лице своје од нас и растошио си нас безавоњем нашим.
 8. Али сада, Господе, ти си наш отац; ми смо као, а ти си наш лончар, и сви смо дјела руку твојих.
 9. Господе, не гњени се веома, и не помини до вијека безавоња; ово, погледај: ми смо сви твој народ.
 10. Градови светости твоје опустјеше; Сион опустје, Јерусалим поста пустињ.
 11. Дом наше светине и наше крстоте, у ком те славеше опи наши, изгоре огњем, и све што нам беше драго потрвено је.

12. Хоћеш ли се на то уздржати, Господе, и мучати, и једнако нас мучити?

ГЛАВА 65.

Потражише ме који не питаху за ме; нађоше ме који не тражаху; рекох народу који се не зове мојим именом: ово ме, ово ме.

2. Вас два призвах руке своје народу неповорну, који иде за својим мислима путем који није добар,
 3. Народу, који ме једнако гњени у очи, који приноси жртве у вртовицама и кади на опекама;
 4. Који седе код гробова и ноћују у пећинама, једу месо свињине и јуха им је нечиста у судовима;
 5. Који говоре: одлази, не дохватај ме се, јер сам светији од тебе. Ти су дани у поздрављањима мојим, отац који говори вас дан.

6. Ето, написано је преда мнош: нећу мучати, него ћу платити, платићу им у њедра.
 7. За безавоња наша и за безавоња отаца ваших, вели Господ, који кадише на горама, и на хумовима ружиче ме, измјерићу им у њедра плату за дјела која чинише од почетка.

8. Овако вели Господ: као кад ко нађе вина у грозду, па рече: не квари га, јер је благослов у њему, тако ћу учинити ради слуга својих, не ћу их потрти свијех.
 9. Јер ћу извести сјеме из Јавова и из Јуде на шљедина горама својим, и наслиједиће их избраници моји, и слуге моје населиће се ондаје.
 10. А Сион ће бити тор за овце и долина Акорска почивалиште за говеда народу мојему који ме тражи.
 11. А ви, који остављате Господа, који заборављате свету гору моју, који постављате сто Гаду и љенате на њев Менију.

12. Вас ћу избројити под меч, и сви ћете припасти на кљане, јер знах а ви се не одзивасте, говорих а ви не слушасте, него чинисте што је зло преда мнош и избравсте што мени није по вољи.
 13. За то овако вели Господ Господ: гле, слуге ће моје јести, а ви ћете гладовати; гле, слуге ће моје пити, а ви

ГЛАВА 66.

Овако вели Господ: небо је пријесто мој и земља подножје ногама мојим: гдје је дом који бисте ми сазидали, и гдје је мјесто за моје почитавње?

2. Јер је све то рука моја створила, те је поставио све, вели Господ; али на кога ћу погледати? на невољнога и на онога, ко је скрушена душа и ко држае од моје ријечи.

3. Ко коље воља, то је као да убије чојска; ко коље овцу, то је као да завоље пса; ко приноси дар, то је као да принесе крв свињачу; во вади кадом, то је као да благослови идола.
 То они изабраше на путовима својим, и души се њиховој миле гадови њихови.
 4. Избраћу и ја прека неваљалству њихову, и пустићу на њих чега се бојим; јер звах а нико се не одзва, говорих а они не слушах, него чинише што је зло преда мнош и изабраше што мени није по вољи.

5. Слушајте ријеч Господу, који држате од његове ријечи: браћа ваша, која мрзе на вас и изгоне вас имена мојета ради, говорите: нека се покаже слава Господња. И показаше се на вашу радост, а они ће се постражити.
 6. Вина иде из града, глас из цркве, глас Господњи који плаћа непријатељима својим.
 7. Она се породи прије него осјети болове, прије него јој дођоше муже, родили дјетића.
 8. Ко је игда чуо то? ко је видео гадан дан? Може ли земља родити у један дан? а Сион роди синове своје чим осјети болове.
 9. Еда ли ја, који отворам матерницу, не могу родити? вели Господ; еда ли ја, који дајем да се рађа, бити без порода? вели Бог твој.
 10. Радујте се с Јерусалимом и веселите се у њему сви који га жубите; радујте се с њим сви који га жалите.
 11. Јер ћете сати сисе од утјехе његове, и наситићете се, сасете и наслађиваћете се у свијетлости славе његове.
 12. Јер овако вели Господ: гле, ја ћу као ријеку довести к њему мир и славу

ћете бити жедни; гле, слуге ће се моје веселити, а ви ћете се стидјети.

14. Гле, слуге ће моје цвјетати од радости у срцу, а ви ћете викали од жалости у срцу и ридаћете од туге у духу.

15. И оставићете име своје избраницима мојим за уклан; и Господ ће те Бог убити, а слуге ће своје назвати Другим именом.

16. Ко се заблагосиља на земљи, благовљаће се Богом истинијем; и ко се ускуне на земли, кळे се Богом истинијем; јер ће се прве невоље забравити и сакривене ће бити од очију мојих.
 17. Јер, гле, ја ћу створити нова неба и нову земљу, и што је прије била не ће се помњавати нити ће на ум долазити.

18. Него се радујте и веселите се до вијека ради онога што ћу ја створити; јер гле, ја ћу створити Јерусалим да буде весеље и народ његов да буде радост.
 19. И ја ћу се веселити ради Јерусалима, и радоваћу се ради народа својега, и не ће се више чути у њему плач ни јаук.
 20. Не ће више бити ондаје малота дјетета ни старца који не би навршио дана својих; јер ће дјецете умирати од сто година, а грјешник од сто година биће проклет.

21. И они ће градити куће и сједиће у њима; и садиће виноград и јешће род њихов.
 22. Не ће они градити а други се не саде, не ће садити а други јести, јер ће дани народу мојему бити као дани дрвета, и избраницима ће мојим оветшати дјела руку њихових.
 23. Не ће радити узалуд, нити ће радити за страх, јер ће бити сјеме благословенјех од Господа, и наградиће њихово бити с њима.
 24. И прије него повичу, ја ћу се одзивати; још ће говорити, а ја ћу услаштити.
 25. Вук и јагње заједно ће пасти, и лав ће јести сламу као во; а змија ће бити храна прах; не ће убити ни погубити на свој светој гори мојој, вели Господ.

карада као потко бјан, па ћете сати; бићете ношени на рукама и миловани на кољенима.

13. Као кад вода матери његова гјени, тако ћу ја вас гјенити, и утјешити се у Јерусалиму.

14. Видићете и обрадоваће се срце ваше и кости ће се ваше помладити као трава, и знаће се рука Господња на слугама његовијем и гњев на непријатељима његовијем.

15. Јер, гле, Господ ће доћи с огњем, и вода ће му бити као вихор, да изидије гњев свој у жарости и пријетњу у пламену опжењом.

16. Јер ће Господ судити огњем и мачем својим сваком тијелу, и много ће бити побједних од Господа.

17. Који се освештавају и који се очистијају у вртовима један за другим гадне, који једу месо свињеће и ствари гадне и мпше, сви ће изгинути, вели Господ.

18. А ја, *знам* дјела њихова и мисли њихове, и доћи ће *спржеме*, те ћу саградити све народе и језиве, и доћи ће и видеће славу мою.

19. И поставићу знае на њих, и по-

родама у Гарсис, у Фуа и у Јава, који натежу лук, у Гуваа и у Јаван и на даљна острва, која не чуше гласа о мени нити видеше славе моје, и јављаће славу мою по народима.

20. И сву ће браћу вашу из свијех народа довести Господ на дер на коњима и на колима и на носилима и на возама и на камилама ка светој гори мојој у Јерусалим, вели Господ, као што приносе синови Израјилјеви дар у цисту суду у дом Господњи.

21. И између њих ћу узети свештенике и Левите, вели Господ.

22. Јер као што ће нова небеса и нова земља, што ћу ја начинити, стајати преда мном, вели Господ, тако ће стајати сјеме ваше и име ваше.

23. И од младине до младине, и од суботе до суботе долазиће свако тијело да се поклони преда мном, вели Господ.

24. И излазиће и гледаће мртва тијела оних људи који се одметнуше од мене; јер прв њихов не ће умријети и отањ њихов не ће се угасити, и биће гад сваком тијелу.

КЊИГА ПРОРОКА ЈЕРЕМИЈЕ.

ГЛАВА 1.

Рјечна Јеремије сина Хелвијина из међу свештеника који бијаху у Анаготу у земљи Венијаминовој,

2. Којеку дође рјеч Господња у вријеме Јосије сина Амонова, цара Јудина, тринаесте године царовања његова.

3. И у вријеме Јоанина сина Јосијина, цара Јудина, до свршетка једанаесте године царовања Седекије сина Јосијина над Јудом, док не би пресељен Јерусалим, целога мјесца.

4. И дође ми рјеч Господња говорећи: 5. Прије него те создах у утроби, знах те, и прије него изиде из утробе, поставих те; за пророка народима поставих те.

6. А ја рекох: *ох*, Господе, Господе! ево не знам говорити, јер сам дјете.

видим довад гаје ври, и предња му је страна према сјеверу.

14. Тада ми рече Господ: са сјевера ће навалити зло на све становнике ове земље.

15. Јер, гле, ја ћу сазвати све породице из сјеверних царстава, вели Господ, те ће доћи, и сваки ће мелнути своју пријесто на вратима Јерусалима и ово свијех зидова његовијех и ово свијех градова Јудинијех.

16. И изрехи ћу им суд свој за сву ово њихову што ме оставише, и казаше другим боговима, и клаваше се длану руку својом.

17. Ти, дакле, опаши се и устави и говори им све што ћу ти саоприједити; не бој их се, да те не бих сагръо преда њима.

18. Јер ево ја те постаћам данас као тврда град и као ступ гвозден, као зидове мједене свој овој земљи, црвеним јудинијем и кнезовима његовијем и свештеницима његовијем и народу земљаском.

19. Они ће ударати на те, али те не ће надвладат, јер сам ја с тобом, вели Господ, да те избављам.

ГЛАВА 2.

Опет ми дође рјеч Господња говорећи:

2. Иди и вичи Јерусалиму да чује, и говори: овако вели Господ: ономњем те се по милости у младости твојој и по љубави о вјериби твојој, кад иђаше за мном по пустињи, по земљи гдје се не сјиде.

3. Израјил бјеше светиња Господу и правна од родова његовијех; који је јеђаху сви објакху крива, зло долажаше на њих, вели Господ.

4. Чуће рјеч Господњу, дозе Јаковљеве и све породице дома Израјилјева. 5. Овако вели Господ: казу нешравау нађоше оци ваши и мене, те одступаше од мене, и пристапе за ништавилом, и постапе ништави.

6. И не рекоше: гдје је Господ који нас је извео из земље Мисирске, који нас је водио по пустињи, по земљи пустој и пуној пропасту, по земљи сухој и гдје је сјен саргњи, по земљи прехојој које нико није ходио и у којој нико није живио?

7. И кад вас доведох у земљу родну да једете род безин и добра њезина, дошавши оскврнити земљу мою и ола нашествља мојега начинисте гад.

8. Свештеници не рекоше: гдје је Господ? И који се баве законом не познаше ме, и пастрири одушташе ме, и пророци пророковаше Билом и идолом за стварима залуднијем.

9. За то ћу се још прети с нама, вели Господ, и са синовица синова ваших прећу се.

10. Јер прођите острва Китинска и видите, и пошљите у Кидар, и разгледате добро, и видите је ли било тако што:

11. Је ли који народ промијенио богове, ако и нијесу богови? а мој народ промијени славу своју на ствар залудну.

12. Чудите се томе, небеса, и згрозите се и упропастите се! вели Господ.

13. Јер два зла учини мој народ: оставише мене, извор живне воде, и ископаше себи студенеце, студенеце ископаване, који не могу да држе воде.

14. Је ли Израјил роб? је ли роб у кући рођен? за што поста грабеж?

15. Рукваше на њ лавићи и диваше глас свој, и обратише земљу његову у пустош; градови су му пошљени, те нема никога да живи у њима.

16. И синови Нојески и Таовески опаше те тијеме.

17. Нијеси ли то сам себи учинио оставив Господа Бога својега кад те вођаше путем?

18. А сада што ће ти пут Мисирски да пијеш воде Сиорске? што ли ће ти пут Асирски да пијеш воде из ријеке? 19. Твоја ће те злоба пократити и твоје ће те одметавње прекорити. Познај дакле и види да је зло и горко што си оставио Господа Бога својега и што нема страха мојега у теби, вели Господ Господ над војскама.

20. Јер давно издох јарам твој и раскидох свезе твоје, и ти рече: не ћу бити слуга; а на сваки високи хум и под свако зелено дрво идеш да се курваш.

21. Ја те посадох дозу изабрану, све сјеме истинито; па како ми се промијени и изметну се одвода од туђе лозе? 22. Да се измијеш салитром и узмеш